
БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА
ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 1-2
јануар-фебруар
2026.
година LXVI
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србија
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу
Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
Синиша Мали, први потпредседник Владе и министар финансија

Уређивачки одбор
Ана Панчић, др Драган Демировић,
Снежана Карановић

Главни уредник
Ана Панчић
шеф Одсека за односе Министарства са јавношћу

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд

Припрема
Штампарииа Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2026 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

С А Д Р Ж А Ј
ЈАВНИ ПРИХОДИ
ПОРЕЗИ

1. Порески третман статусне промене спајања два привредна друштва оснивањем новог привредног друштва 7
2. Порески третман јубиларне награде исплаћене запосленима 13
3. Остваривање права на пореско ослобођење по основу заснивања радног односа са новозапосленим лицем 17

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Обавеза подношења пореске пријаве за порез на капитални добитак остварен отуђењем дигиталне имовине 25
  2. Примена олакшице у виду повраћаја дела плаћеног пореза на зараде и плаћених доприноса за обавезно социјално осигурање по основу зараде новозапослених лица 29
  3. Порески третман прихода који остварује физичко лице - резидент Републике Србије (а држављанин Велике Британије) по основу исплате новчаног месечног износа на име пензије из иностраног пензионог фонда 31
  4. Остваривање права на пореско ослобођење по основу организовања рекреације, спортских догађаја и активности за запослене 33
-

---

5. Плаћање пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање на приходе које физичко лице оствари од иностраног послодавца по основу рада у иностраној држави.....	37
6. Порески третман јубиларне награде коју је послодавац исплатио запосленом у висини изнад неопорезивог износа ..	41
7. Порески третман прихода који физичко лице оствари као капитални добитак у случају продаје непокретности стечене наслеђем	43
8. Порески третман примања које физичко лице - аутор музичког дела оствари по основу накнаде штете услед повреде ауторског права	47

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Утврђивања просечног броја запослених на неодређено време у смислу члана 50в Закона о порезу на добит правних лица.	53
2. Порески третман прихода нерезидентног правног лица који је остварен од резидентног правног лица по основу накнаде за услуге које се односе искључиво на организацију транспорта складиштење робе и манипулацију робе	55
3. Порески третман прихода који оствари нерезидентно правно лице од свог огранка који обавља делатност на територији Републике Србије	57
4. Испуњење услова за коришћење пореског ослобођење из члана 50а Закона о порезу на добит правних лица у случају накнадних улагања извршених на (затеченим) основним средствима стеченим статусном променом	59

---

5. Испуњење услова за признавање расхода у двоструко увећаном износу	62
6. Порески третман прихода нерезидентног правног лица оствареног по основу намирења потраживања судским путем, које је настало по основу продаје робе резидентном правном лицу.....	66
7. Разврставања сталних средстава (аутобуса, камиона и приколица која обвезник даје у закуп) по групама за потребе утврђивања расхода амортизације	69
8. (Не)признавање расхода по основу исправке вредности појединачних потраживања од лица коме се истовремено дугује	70

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Право супружника на умањење пореза на имовину за стан у којем станује и има пријављено пребивалиште, а на ком је ималац права својине други супружник, односно на ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права за купца првог стана у вези са куповином стана од стране другог супружника	73
---	----

ИЗБЕГАВАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Порески третман накнаде коју резидентно правно лице плаћа нерезиденту на основу коришћења платформе за гледање медијског садржаја – нерезидентно правно лице, са регистрованим седиштем у Сједињеним Америчким Државама,	
---	--

власник је 100% акција у другом нерезидентном правном лицу
- резиденту Холандије (Нерезидент) 79

ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Обавеза обрачунавања и плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање за физичко лице које је оснивач привредног друштва у коме није засновао радни однос и уписан је у регистар привредних субјеката као ликвидациони управник (пре покретања поступка ликвидације био је директор предметног привредног друштва), при чему је у радном односу код другог послодавца 83

ПОДСЕТНИК

Финансијски прописи донети у јануару 2026. године 87

Финансијски прописи донети у фебруару 2026. године 89

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. Порески третман статусне промене спајања два привредна друштва оснивањем новог привредног друштва (Мишљење Министарства финансија, бр. 187451 2026 10520 004 000 011 004 од 09. фебруара 2026. године)

1. Са аспекта Закона о порезима на имовину

Према одредби члана 23. став 1. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 - СУС, 80/02, 80/02 - др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 - УС, 47/13, 68/14 - др. закон, 95/18, 99/18 – УС, 86/19, 144/20, 118/21, 138/22, 92/23 и 94/24 - у даљем тексту: ЗПИ), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду, и то:

- права својине на непокретности,
- права интелектуалне својине,
- права својине на употребљаваном пловилу, односно права својине на употребљаваном ваздухоплову са сопственим погоном – осим државног;
- права својине на употребљаваном моторном возилу - осим на мопеду, мотокултиватору, трактору и радној машини,
- права коришћења грађевинског земљишта, као и
- права трајног коришћења паркинг места у отвореном стамбеном блоку или стамбеном комплексу.

Порез на пренос апсолутних права плаћа се и код давања грађевинског земљишта у јавној својини у закуп, у складу са законом који уређује планирање и изградњу, односно водног земљишта у јавној својини у закуп, у складу са законом којим се уређују воде,

на период дужи од једне године или на неодређено време, ради изградње објеката (члан 23. став 2. ЗПИ).

Од опорезивања порезом на пренос апсолутних права изузима се пренос апсолутног права из члана 23. ЗПИ са правног претходника на правног следбеника у статусној промени, у складу са законом којим се уређују привредна друштва (члан 24а тачка 3) ЗПИ).

Према члану 487. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС”, бр. 36/11, 99/11, 83/14 - др. закон, 5/15, 44/18, 95/18, 91/19, 109/21 и 19/25) - у даљем тексту: Закон о привредним друштвима), два или више друштава могу се спојити оснивањем новог друштва и преношењем на то друштво целокупне имовине и обавеза, чиме друштва која се спајају престају да постоје без спровођења поступка ликвидације.

Према томе, пренос целокупне имовине привредних друштава на новоосновано привредно друштво који се врши у циљу статусне промене спајање, изузет је од опорезивања порезом на пренос апсолутних права, уколико се та статусна промена спроводи у складу са законом којим се уређују привредна друштва.

2. Са аспекта Закона о порезу на добит правних лица

Према одредби члана 27. став 1. тачка 1) Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 25/01, 80/02, 80/02-др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 91/15 - *ауџенџично тумачење*, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 118/21 и 94/24 – у даљем *тексту*: ЗПДПЛ), капитални добитак обвезник остварује продајом, односно другим преносом уз накнаду (у даљем тексту: продаја) непокретности које је користио, односно које користи као основно средство за обављање делатности укључујући и непокретности у изградњи.

Сагласно одредбама члана 27. ст. 3. и 4. *ЗПДПЛ*, капитални добитак представља разлику између продајне цене имовине из ст. 1. и 2. овог члана (у даљем тексту: имовина) и њене набавне цене, утврђене према одредбама овог закона, а ако је разлика из става 3. овог члана негативна, у питању је капитални губитак.

У складу са чланом 31. став 1. *ЗПДПЛ*, статусна промена резидентних обвезника извршена у складу са законом којим се уређују привредна друштва (у даљем тексту: статусна промена), одлаже настанак пореске обавезе по основу капиталних добитака.

Пореска обавеза по основу капиталних добитака из става 1. овог члана настаће у тренутку кад правно лице које је имовину из члана 27. овог закона стекло статусном променом изврши продају те имовине (члан 31. став 2. *ЗПДПЛ*).

Капитални добитак из става 2. овог члана обрачунава се као разлика између продајне цене имовине и њене набавне цене коју је платило правно лице које је ту имовину статусном променом пренело на друго правно лице, усклађене на начин из члана 29. овог закона од дана набавке до дана продаје (члан 31. став 3. *ЗПДПЛ*).

Према одредбама члана 63. ст. 1. и 2. *ЗПДПЛ*, порески обвезник је дужан да надлежном пореском органу поднесе пореску пријаву у којој је обрачунат порез, за период за који се утврђује порез, а уз пореску пријаву порески обвезник је дужан да поднесе и порески биланс за период из става 1. овог члана.

Сагласно члану 63. став 3. *ЗПДПЛ*, пореска пријава подноси се у року од 180 дана од дана истека периода за који се утврђује порез.

Изузетно од става 3. овог члана, у случају статусне промене која има за последицу престанак друштва, пореска пријава подноси се у року од 60 дана од дана уписа статусне промене у надлежном регистру, а подноси је правни следбеник друштва које је престало да постоји у статусној промени. Уколико има више правних следбеника пореску пријаву подноси законски заступник друштва које престаје да постоји услед статусне промене.

Према закону који уређује привредна друштва, два или више друштава могу се спојити оснивањем новог друштва и преношењем на то друштво целокупне имовине и обавеза, чиме друштва која се спајају престају да постоје без спровођења поступка ликвидације.

Имајући у виду наведено, када друштво, које учествује у статусној промени спајање, пренесе на (ново) друштво које се оснива статусном променом (друштво стицалац) непокретност, тако извршеним преносом одлаже се настанак пореске обавезе по основу капиталног добитка, при чему друштво стицалац утврђује капитални добитак приликом (евентуалне) продаје предметне непокретности, на начин прописан чланом 31. став 3. ЗПДПЛ.

3. Са аспекта Закона о порезу на додату вредност

Сагласно одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19, 153/20, 138/22, 94/24 и 109/25 - у даљем тексту: ЗПДВ), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. ЗПДВ, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, испорука сваког добра у имовини која се преноси сматра се посебним прометом (члан 4. став 8. ЗПДВ).

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. ЗПДВ).

Према ставу 8. истог члана ЗПДВ, код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, свака услуга која се пружа преносом имовине сматра се посебним прометом.

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1) ЗПДВ прописано је да се сматра да промет добара и услуга, у смислу овог закона, није извршен код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност.

Код преноса целокупне или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се да стицалац ступа на место преносиоца (члан 6. став 3. ЗПДВ).

Преносилац имовине или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана дужан је да стицаоцу достави све податке који се односе на добра и услуге који чине имовину или део имовине чији је пренос извршен (члан 6. став 4. ЗПДВ).

Изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, ако је уговором, односно одлуком на основу које се врши пренос имовине или дела имовине предвиђено да ће се на промет добара и услуга који чине имовину или део имовине који се преноси обрачунати ПДВ у складу са овим законом, сматра се да је тај промет добара и услуга извршен (члан 6. став 6. ЗПДВ).

Пренос целокупне или дела имовине ближе је уређен Правилником о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 37/21, 64/21, 127/21, 49/22, 59/22, 7/23, 15/23, 60/23, 96/23, 116/23, 29/24, 65/24, 73/24, 101/24 и 107/24 - у даљем тексту: ППДВ).

Према одредби члана 12. став 1. ППДВ, пренос целокупне имовине код којег се, у смислу члана 6. став 1. тачка 1) ЗПДВ, сматра да промет добара и услуга није извршен је пренос целокупне имовине код:

1) статусне промене привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;

2) наставка обављања делатности предузетника у форми привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;

3) продаје, улагања, односно бестеретног давања;

4) наслеђивања.

Сагласно одредби члана 14а став 1. ППДВ, изузетно од члана 6. став 1. тачка 1) ЗПДВ, ако је уговором, односно одлуком на основу које се врши пренос имовине или дела имовине предвиђено да ће се на промет добара и услуга који чине имовину или део имовине који се преноси обрачунати ПДВ у складу са ЗПДВ, сматра се да је тај промет добара и услуга извршен.

Према одредби члана 14а став 2. ППДВ, на промет добара и услуга из става 1. овог члана примењују се одредбе ЗПДВ и овог правилника (одређивање да ли за промет постоји обавеза обрачунавања ПДВ или та обавеза не постоји, по којој се пореској стопи опорезује промет и ко се сматра пореским дужником за промет за који постоји обавеза обрачунавања ПДВ и др.).

Према томе, када обвезник ПДВ изврши пренос целокупне имовине, са или без накнаде, или као улог, сматра се да промет добара и услуга није извршен ако су испуњени прописани услови: да је стицалац обвезник ПДВ, односно да тим преносом постаје обвезник ПДВ и да наставља да обавља исту делатност коју је обављао преносилац. Испуњеност услова за примену члана 6. став 1. тачка 1) ЗПДВ утврђује се на дан преноса имовине. Ако неки од прописаних услова није испуњен, испорука сваког добра у имовини која се преноси, односно свака услуга која се пружа преносом имовине сматра се посебним прометом у складу са ЗПДВ. С тим

у вези, наведена правила примењују се и на пренос целокупне имовине у поступку статусне промене спајања у складу са законом којим се уређују привредна друштва, при чему напомињемо да се пренос имовине у поступку статусне промене сматра теретним правним послом.

2. Порески третман јубиларне награде исплаћене запосленима
(Мишљење Министарства финансија, бр. 3408153 2025 10520 004
000 011 004 од 5. јануара 2026. године)

Према наводима у допису, послодавац је правилником о раду уредио право запослених на јубиларну награду, до висине неопорезивог износа, која се исплаћује за 10, 20 и 30 година радног стажа код тог послодавца. Поред тога, уређено је да се запосленима могу обезбедити награде за друге јубилеје и годишњице компаније, при чему се висина награде одређује посебном одлуком послодавца којом је прецизиран основ исплате јубиларне награде, висина јубиларне награде и запослени који остварују право на јубиларну награду. Даље, поводи за доделу јубиларних награда су, како наводите, и следећи узастопни јубилеји: „35 година рада и пословања послодавца у континуитету; 20 година производње производа посебном техником у оквиру основне делатности; 25 година по примени новог технолошког поступка у производњи, односно примени производне технологије; 25 година пословања на новој локацији; 30 година од промене правне форме привредног друштва (трансформација из занатске радње у предузеће); улазак у 40 година рада и пословања у континуитету”. По основу ових јубилеја, награда се исплаћује свим запосленима код послодавца и

одређује се у висини просечне месечне зараде остварене у години у којој се обележава јубилеј.

Према одредби члана 18. став 1. тачка 9) Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24, 19/25 и 109/25 - у даљем тексту: Закон) не плаћа се порез на зараде на примања запосленог код послодавца по основу јубиларне награде, у складу са законом који уређује рад - до 28.152 динара годишње (висина неопорезивог износа усклађује се годишњим индексом потрошачких цена у календарској години која претходи години у којој се усклађивање врши, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, а наведени неопорезиви износ је у примени од 1. фебруара 2025. године).

Одредбом члана 13. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24 и 109/25 - у даљем тексту: Закон о доприносима) прописано је да основица доприноса за запослене и за послодавце је зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа.

Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања је у мишљењу број: 3748087 2025 13400 001 001 011 024 од 24. октобра 2025. године, које је дало у вези са питањем Министарства финансија које се односи на повод за доделу јубиларне награде запосленом, навело:

„Чланом 105. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС”, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17-УС, 113/17 и

95/18-аутентично тумачење), утврђено је да зараду чини зарада коју је запослени остварио за обављени рад и време проведено на раду, зарада по основу доприноса запосленог пословном успеху послодавца (награде, бонуси и сл.) и друга примања по основу радног односа, у складу са општим актом и уговором о раду.

Под зарадом у смислу наведеног става члана 105. Закона о раду, сматрају се сва примања из радног односа, осим примања из члана 14., члана 42. став 3. тач. 4) и 5), члана 118. тач 1-4), члана 119, члана 120. тачка 1) и члана 158. овог закона.

Чланом 120. тачка 1) Закона о раду прописано је да се општим актом, односно уговором о раду може утврдити право на јубиларну награду.

Према наведеном, право на јубиларну награду, услови, критеријуми или мерила која су услов за остваривање овог права, као и висина јубиларне награде утврђују се општим актом (колективним уговором, правилником о раду), односно уговором о раду.

Јубиларна награда најчешће се обезбеђује за одређене јубилеје, године рада код послодавца (10, 20, 30 и сл.), јубилеј оснивања предузећа итд.

Дакле, Законом о раду није утврђено у којим случајевима се исплаћује јубиларна награда као примање из радног односа али уколико је наведено право утврђено општим актом послодавца, исто се остварује под условима утврђеним тим актом и у смислу наведеног закона не сматра зарадом.

С тим у вези, нема сметњи да поводи које сте у вашем допису навели буду основ за исплату јубиларне награде.”

Имајући у виду наведене законске одредбе и дато мишљење Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања,

сматрамо да када предметно примање запослених по својој природи представља јубиларну награду запосленима у складу са законом којим се уређује рад и општим актом послодавца, односно уговором о раду, на износ јубиларне награде до висине прописаног неопорезивог износа не плаћа се порез на зараде сагласно одредби члана 18. став 1. тачка 9) Закона. Део јубиларне награде који се исплаћује изнад прописаног неопорезивог износа има порески третман зараде запосленог.

Како према одредби члана 105. став 3. Закона о раду („Службени гласник РС”, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17-УС, 113/17, 95/18-аутентично тумачење и 109/25-др. закон) примање запосленог, између осталог, у виду јубиларне награде из члана 120. тачка 1) тог закона као право запосленог у складу са општим актом односно уговором о раду, не сматра се зарадом, не плаћају се доприноси за обавезно социјално осигурање на зараду по том основу.

Указујемо да је одредбама ст. 1. и 2. члана 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС”, бр. 80/02, 84/02-исправка, 23/03-исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05-др. закон, 62/06-др. закон, 61/07, 20/09, 72/09-др. закон, 53/10, 101/11, 2/12-исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15-аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18, 95/18, 86/19, 144/20, 96/21, 138/22, 94/24 и 109/25 - у даљем тексту: ЗПППА) прописано да се пореске чињенице утврђују према њиховој економској суштини, и ако се симулованим правним послом прикрива неки други правни посао, за утврђивање пореске обавезе основу чини дисимуловани правни посао. Када су на прописима супротан начин остварени приходи, односно стечена имовина, Пореска управа ће утврдити пореску обавезу у складу са законом којим се уређује одговарајућа врста пореза (члан 9. став 3. ЗПППА).

3. Остваривање права на пореско ослобођење по основу заснивања радног односа са новозапосленим лицем

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-437/2023-04 од 26. децембра 2025. године)

I Одредбом члана 15в став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24, 19/25 и 109/25 - у даљем тексту: Закон) прописано је да основицу пореза на зараде за новонастањеног обвезника, за зараду коју остварује по основу радног односа на неодређено време са квалификованим послодавцем, при чему заснива радни однос на радном месту за које постоји потреба да лице има посебно стручно образовање и за којим постоји потреба која се не може лако задовољити на домаћем тржишту рада, чини основица из члана 15а став 2. овог закона умањена за 70%.

Квалификовани послодавац из става 1. овог члана је послодавац који је резидент Републике Србије и који се, у смислу одредаба закона којим се уређује порез на добит правних лица, не може сматрати повезаним лицем са послодавцем код кога је новонастањени обвезник претходно био запослен (члан 15в став 2. Закона).

Изузетно од става 2. овог члана, квалификованим послодавцем сматра се било који послодавац резидент Републике Србије, који заснује радни однос са новонастањеним обвезником који је од 1990. године барем три године испуњавао услове из члана 7. став 2. тачка 1) овог закона да се сматра резидентом Републике (члан 15в став 3. Закона).

Новонастањеним обвезником из става 1. овог члана сматра се обвезник који у периоду од 24 месеца који претходе дану закључења уговора о раду са квалификованим послодавцем, није претежно боравио на територији Републике Србије (члан 15в став 4. тачка 1) Закона).

Према одредби члана 15в став 5. Закона, сматра се да су услови у погледу радног места и посебног стручног образовања из става 1. овог члана испуњени уколико је месечна зарада коју новонастањени обвезник из става 4. тачка 1) овог члана остварује већа од 393.855 динара (износ за 2025. годину; износ за 2024. годину је 344.082 динара).

Право на умањење основице има онај новонастањени обвезник који се истовремено са заснивањем радног односа или у разумном року по заснивању радног односа, настањује на територији Републике Србије и који испуњава услов да се сматра њеним пореским резидентом по основу центра пословних и животних интереса на територији Републике Србије, као и њеним пореским резидентом за потребе примене уговора о избегавању двоструког опорезивања које Република Србија примењује са другим државама (члан 15в став 7. Закона).

Одредбом члана 15а став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24 и 109/25 - у даљем тексту: Закон о доприносима) прописано је да основица доприноса за запослене и за послодавце, за новонастањеног обвезника по основу чије зараде се остварује право на умањење основице пореза на зараде сагласно закону којим се уређује порез на доходак грађана, је зарада умањена за 70%.

Право на умањење основице може да се оствари за оног новонастањеног обвезника који испуњава услов да се сматра

осигураником сагласно законима којима се уређује обавезно социјално осигурање, као и за потребе примене уговора о социјалном осигурању које Република Србија примењује са другим државама (члан 15а став 2. Закона о доприносима).

Право на умањење основице из става 1. овог члана остварује се за период од пет година од дана закључења уговора о раду, уколико су испуњени услови из ст. 5, 6, и 7. овог члана који се односе на радно место, односно на новонастањеног обвезника током тог периода, независно од промене послодаваца (члан 15в став 8. Закона).

Начин остваривања права на умањење основице пореза на зараде за новонастањеног обвезника, за зараду коју остварује по основу радног односа на неодређено време са квалификованим послодавцем ближе је уређен Правилником о начину остваривања права на умањење основице пореза на зараде за новонастањеног обвезника („Службени гласник РС”, бр. 137/20 и 6/23 - у даљем тексту: Правилник).

Према одредбама члана 4. став 1. Правилника, период боравка из члана 15в став 4. тачка 1) Закона новонастањени обвезник који заснива радни однос са квалификованим послодавцем документује тако што квалификованом послодавцу доставља исправе, и то:

1) потврду о промени пребивалишта, односно боравишта у Републици Србији, издату од надлежног органа у Републици Србији, из које се може утврдити да то лице у периоду од 24 месеца који претходе дану закључења уговора о раду са квалификованим послодавцем, није имало пребивалиште, односно боравиште на територији Републике Србије; или

2) потврду о пребивалишту или боравишту у другој држави, издату од надлежног органа друге државе, или извод из одговарајућег регистра страног надлежног органа, из које се може утврдити да је то лице у периоду од 24 месеца који претходе дану закључења уговора

о раду са квалификованим послодавцем, имало пребивалиште или бораиште у другој држави; или

3) потврду страног послодавца о радном односу у другој држави и раду на територији друге државе, из које се може утврдити да је то лице у периоду од 24 месеца који претходе дану закључења уговора о раду са квалификованим послодавцем радило код тог страног послодавца на територији друге државе; или

4) доказ надлежног органа социјалног осигурања друге државе из којих се може утврдити да је то лице у периоду од 24 месеца који претходе дану закључења уговора о раду са квалификованим послодавцем било осигураник по прописима те друге државе.

Новонастањени обвезник поред исправа из става 1. овог члана, квалификованом послодавцу са којим заснива радни однос доставља и писану изјаву којом то лице потврђује да је у периоду од 24 месеца који претходе дану закључења уговора о раду са квалификованим послодавцем претежно боравило на територији једне или више других држава, а која изјава садржи и податке о држави, односно државама у којима је боравило, и да то лице непрекидно или са прекидима није боравило на територији Републике Србије више од 366 дана у периоду од 24 месеца који претходе дану закључења уговора о раду са квалификованим послодавцем (члан 4. став 2. Правилника).

Према одредби члана 6. став 1. Правилника, новонастањени обвезник који заснива радни однос са квалификованим послодавцем, у вези са условима из члана 15в став 7. Закона, квалификованом послодавцу доставља:

1) доказ о сопственом праву својине или праву својине чланова његове породице на непокретности за становање или закупу непокретности за становање на територији Републике Србије;

2) писану изјаву којом то лице потврђује да се у периоду од 183 дана пре закључења уговора о раду са квалификованим

послодавцем до истека 183 дана по закључењу тог уговора, настанио на територији Републике Србије заједно са супружником и заједничком малолетном децом, са намером да на територији Републике Србије борави 183 или више дана у било ком периоду од 12 месеци после закључења уговора о раду са квалификованим послодавцем у периоду остваривања права на умањење пореске основице из члана 15в Закона;

3) уверење о пребивалишту, односно боравишту у Републици Србији за лице које је држављанин Републике Србије, издато од надлежног органа у Републици Србији;

4) доказ о одобреном привременом боравку или одобреном сталном настањењу на територији Републике Србије за лице које је страни држављанин, као и такав доказ за супружника и заједничку малолетну децу, издато од надлежног органа у Републици Србији, за период током остваривања права на умањење пореске основице из члана 15в Закона.

Исправу из става 1. тач. 3) и 4) члана 6. Правилника, новонастањени обвезник први пут доставља квалификованом послодавцу у року од 180 дана од дана закључења уговора о раду са квалификованим послодавцем, а након тога у периоду остваривања права на умањење пореске основице из члана 15в Закона доставља најмање једном у периоду од 12 месеци (члан 6. став 2. Правилника).

Према одредби члана 7. став 1. Правилника, квалификовани послодавац је дужан да документацију из чл. 2-6. овог правилника прибави најкасније до дана када новозапосленом обвезнику врши исплату прве зараде по основу које се остварује право на умањење пореске основице сагласно члану 15в Закона, осим документације коју је у складу са одредбама овог правилника квалификовани послодавац дужан да накнадно прибавља у току остваривања тог права.

Имајући у виду наведено, новонастањени обвезник - физичко лице, независно од тога да ли је држављанин Републике Србије или је држављанин неке стране државе, које сагласно члану 15в Закона испуњава услове да се сматра новонастањеним обвезником и о чему је квалификовани послодавац прибавио документацију утврђену Правилником, остварује право на умањење основице пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање. Право на умањење основице остварује се за период од пет година од дана закључења уговора о раду.

II Одредбом члана 21з став 1. Закона прописано је да послодавац који заснује радни однос са новозапосленим лицем, ослобађа се обавезе плаћања 70% обрачунатог и обустављеног пореза из зараде новозапосленог лица, за зараду исплаћену закључно са 31. децембром 2024. године.

Новозапосленим лицем из става 1. овог члана сматра се лице које у периоду од 1. јануара 2019. године до 28. фебруара 2022. године није имало статус осигураника запосленог, осигураника самосталних делатности као предузетник, односно осигураника самосталних делатности који је оснивач односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан, а које је статус осигураника запосленог, односно статус осигураника самосталних делатности који је оснивач односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан стекло у периоду од 1. марта 2022. године до 31. децембра 2022. године заснивањем радног односа код послодавца из става 1. овог члана или код другог послодавца и које остварује месечну зараду већу од 76.500 динара (члан 21з став 2. Закона).

Послодавцем у смислу става 1. овог члана сматра се правно лице, предузетник, предузетник паушалац, предузетник

пољопривредник, представништво и огранак страног правног лица (члан 21. став 5. Закона).

Одредбама члана 45ж Закона о доприносима уређено је истоврсно ослобођење од плаћања доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање по основу заснивања радног односа са новозапосленим лицем.

Одредбом члана 2. тачка 13) Закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања („Службени гласник РС”, бр. 95/18 и 91/19) прописано је да је уверење исправа о регистрованим и евидентираним подацима из Јединствене базе Централног регистра у електронском облику и да има снагу јавне исправе.

Одредбама члана 33. Закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања прописано је да уверење о подацима из Јединствене базе на захтев осигураника издаје Централни регистар у електронском облику, као и да се на захтев осигураника, уверење може издати и у писаном облику у организационој јединици организације обавезног социјалног осигурања којој се обрати.

Сходно наведеним законским одредбама, послодавац може да оствари право на пореско ослобођење заснивањем радног односа са новозапосленим лицем уколико су испуњени услови који се односе на висину зараде новозапосленог лица (да остварује месечну зарату већу од 76.500 динара) и на његов статус као осигураника у Законом опредељеном периоду (да лице у периоду од 1. јануара 2019. године до 28. фебруара 2022. године није имало статус осигураника запосленог, осигураника самосталних делатности као предузетник, односно као оснивач/члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач/члан, а које је статус осигураника запосленог, односно осигураника самосталних делатности који је оснивач/члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач/члан

стекло у периоду од 1. марта 2022. године до 31. децембра 2022. године).

Околност да физичко лице у наведеним периодима није имало или је имало одређени статус осигураника, утврђује се на основу уверења тј. исправе о регистрованим и евидентираним подацима из Јединствене базе Централног регистра обавезног социјалног осигурања, које има снагу јавне исправе. Дакле, послодавац (правно лице, предузетник, предузетник паушалац, предузетник пољопривредник, представништво и огранак страног правног лица) може да користи право на пореско ослобођење, уз испуњење Законом прописаних услова (у погледу висине зараде и статуса осигураника за новозапослено лице), за свако физичко лице независно од тога да ли је то лице држављанин Републике Србије или је држављанин неке стране државе, за које (лице) може да се докаже да испуњава прописане услове који се односе на његов статус као осигураника сагласно члану 213 став 2. Закона.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Обавеза подношења пореске пријаве за порез на капитални добитак остварен отуђењем дигиталне имовине

(Мишљење Министарства финансија, бр. 297266 2025 10520 004 000 011 004 од 9. јануара 2026. године)

Према наводима у допису, физичко лице - резидент Републике Србије, који је држављанин Републике Србије и Републике Аустрије, емитује виртуелну валуту на иностраној платформи за трговање виртуелним валутама. Указује се да приликом емисије предметне виртуелне валуте, трећа лица од овог емитента купују предметну виртуелну валуту и/или размењују емитоване виртуелне валуте за другу виртуелну валуту. Такође, наводи се да виртуелне валуте, које је физичко лице (емитент) стекло емисијом тих валута, мења за новчана средства (динаре или евре) на тзв. „крипто-мењачницама”.

Одредбом члана 72. став 1. тачка б) Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24, 19/25 и 109/25 - у даљем тексту: Закон) прописано је да капитални добитак, односно губитак у смислу овог закона представља разлику између продајне цене права, удела и хартија од вредности и њихове набавне цене, остварену преносом дигиталне имовине.

Према одредби члана 72. став 2. Закона, под преносом из става 1. овог члана сматра се продаја или други пренос уз новчану или неновчану накнаду.

Обвезник пореза на капитални добитак је свако физичко лице, укључујући и предузетника, које је извршило пренос права,

удела и хартија од вредности из става 1. овог члана (члан 72. став 4. Закона).

Продајном ценом, за сврху одређивања капиталног добитка, у смислу Закона сматра се уговорена цена, односно тржишна цена коју утврђује надлежни порески орган ако оцени да је уговорена цена нижа од тржишне (члан 73. став 1. Закона).

Набавном ценом, за сврху одређивања капиталног добитка, у смислу Закона, сматра се цена по којој је обвезник стекао право, удео или хартију од вредности (члан 74. став 1. Закона).

Сагласно одредби члана 74. став 10. Закона, код преноса дигиталне имовине набавном ценом сматра се цена коју обвезник документује као стварно плаћену, а у случају преноса дигиталне имовине коју је обвезник стекао учествовањем у пружању услуга рачунарског потврђивања трансакција у информационим системима који се односе на одређену дигиталну имовину (тзв. рударење дигиталне имовине), набавном ценом сматра се износ трошкова које је обвезник имао у вези са стицањем предметне дигиталне имовине и које може да документује.

Опорезиви приход на који се плаћа порез на капитални добитак чини капитални добитак утврђен на начин из чл. 72. до 75. овог закона (члан 76. Закона).

Обвезник који у току године изврши пренос дигиталне имовине по основу којег може настати капитални добитак или губитак у складу са овим законом, дужан је да поднесе пореску пријаву најкасније у року од 120 дана од истека квартала у којем је остварен приход по основу преноса дигиталне имовине (члан 95. став 2. Закона).

Правилником о обрасцима пореских пријава за утврђивање пореза на доходак грађана који се плаћа по решењу („Службени гласник РС”, бр. 90/17, 38/18, 20/19, 19/21, 67/21 и 33/22 - у даљем тексту: Правилник) прописује се, између осталог, начин подношења

и садржина пореске пријаве за утврђивање пореза на капиталне добитке у складу са чл. 72-80. Закона.

Сагласно члану 2. став 1. тачка 3) Правилника, пореска пријава за утврђивање пореза на капиталне добитке подноси се Пореској управи на Обрасцу ППДГ-3Р - Пореска пријава за утврђивање пореза на капиталне добитке, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део.

Према одредби члана 2. тачка 1) Закона о дигиталној имовини („Службени гласник РС”, број 153/20), дигитална имовина, односно виртуелна имовина, означава дигитални запис вредности који се може дигитално куповати, продавати, размењивати или преносити и који се може користити као средство размене или у сврху улагања, при чему дигитална имовина не укључује дигиталне записе валута које су законско средство плаћања и другу финансијску имовину која је уређена другим законима, осим када је другачије уређено овим законом.

Виртуелна валута је врста дигиталне имовине коју није издала и за чију вредност не гарантује централна банка, нити други орган јавне власти, која није нужно везана за законско средство плаћања и нема правни статус новца или валуте, али је физичка или правна лица прихватају као средство размене и може се куповати, продавати, размењивати, преносити и чувати електронски (члан 2. тачка 2) Закона о дигиталној имовини).

Криптомат јесте аутоматска машина преко које се обављају куповина и продаја дигиталне имовине за новчана средства или замена дигиталне имовине за другу дигиталну имовину (члан 2. тачка 7) Закона о дигиталној имовини).

Платформа за трговање дигиталном имовином је мултилатерални систем који организује трговање дигиталном имовином, којим управља организатор платформе и који омогућава и олакшава спајање интереса трећих лица за куповину и/или продају

дигиталне имовине и/или замену дигиталне имовине за другу дигиталну имовину, у складу са његовим обавезујућим правилима и на начин који доводи до закључења уговора (члан 2. тачка 11) Закона о дигиталној имовини).

Издавалац је домаће или страног физичко лице, предузетник или правно лице које је издало дигиталну имовину (члан 2. тачка 13) Закона о дигиталној имовини).

Сагласно наведеном, у случају када физичко лице које је издавалац виртуелне валуте, изврши пренос уз накнаду дигиталне имовине (у конкретном случају, виртуелне валуте као врсте дигиталне имовине), приход који по том основу оствари као позитивну разлику између продајне и набавне цене дигиталне имовине подлеже опорезивању порезом на доходак грађана по основу капиталног добитка, сагласно одредби члана 72. став 1. тачка 6) Закона.

Имајући у виду да се преносом дигиталне имовине сматра и други пренос уз новчану или неновчану накнаду, у случају када се врши замена једне виртуелне валуте за другу виртуелну валуту, приход који физичко лице оствари као позитивну разлику између продајне и набавне цене (одговарајућа вредност виртуелне валуте - дигиталне имовине, која одговара, тј. изражена је као одговарајући износ законског средства плаћања) наведене дигиталне имовине, опорезује се порезом на доходак грађана по основу капиталног добитка.

Обвезник који у току године изврши пренос дигиталне имовине по основу којег може настати капитални добитак или губитак, дужан је да поднесе пореску пријаву најкасније у року од 120 дана од истека квартала у којем је остварен приход по основу преноса дигиталне имовине, сагласно члану 95. став 2. Закона.

Пореска пријава за утврђивање пореза на капиталне добитке подноси се на Обрасцу ППДГ-3Р - Пореска пријава за утврђивање пореза на капиталне добитке, у електронском облику преко портала

Пореске управе или у писменом облику - непосредно или путем поште надлежној организационој јединици Пореске управе.

2. Примена олакшице у виду повраћаја дела плаћеног пореза на зараде и плаћених доприноса за обавезно социјално осигурање по основу зараде новозапослених лица

(Мишљење Министарства финансија, бр. 4369871 2025 10520 004 000 011 001 од 5. јануара 2026. године)

Одредбом члана 21в став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24, 19/25 и 109/25 - у даљем тексту: Закон) прописано је да послодавац - правно лице, предузетник, предузетник паушалац или предузетник пољопривредник, који запосли ново лице има право на повраћај дела плаћеног пореза на зараду за новозапослено лице, исплаћену закључно са 31. децембром 2026. године.

Новозапосленим лицем сматра се лице са којим је послодавац закључио уговор о раду у складу са законом којим се уређују радни односи, које је пријавио на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања и које је пре заснивања радног односа код Националне службе за запошљавање било без прекида пријављено као незапослено најмање шест месеци, а лице које се сматра приправником најмање три месеца (члан 21в став 2. Закона).

Пореску олакшицу из става 1. овог члана може остварити послодавац ако се заснивањем радног односа са новозапосленим лицем повећа број запослених код послодавца у односу на број запослених на дан 31. марта 2014. године, а пореску олакшицу може

да користи и послодавац који започне обављање делатности после 31. марта 2014. године (члан 21в ст. 5. и 6. Закона).

Сагласно одредбама члана 21в став 7. Закона, послодавац има право на повраћај плаћеног пореза из става 1. овог члана, и то:

- 1) 65% ако је засновао радни однос са најмање једним, а највише са девет новозапослених лица;
- 2) 70% ако је засновао радни однос са најмање 10, а највише са 99 новозапослених лица;
- 3) 75% ако је засновао радни однос са најмање 100 новозапослених лица.

Истоврсна олакшица за запошљавање нових лица, као право послодавца на повраћај дела плаћених доприноса за обавезно социјално осигурање (у даљем тексту: доприноси), уређена је одредбама члана 45. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24 и 109/25 - у даљем тексту: Закон о доприносима).

Сагласно наведеним законским одредбама, олакшицу може да оствари послодавац ако заснивањем радног односа са новозапосленим лицем повећа број запослених код послодавца у односу на број запослених на дан 31. марта 2014. године, односно на дан започињања обављања делатности за основане после 31. марта 2014. године (ст. 5. и 6. члана 21в Закона и ст. 6. и 7. члана 45. Закона о доприносима). Послодавац остварује олакшицу као право на повраћај 65%, 70% или 75% плаћеног пореза на зараду и плаћених доприноса по основу зараде новозапослених лица, а висина процента је опредељена у зависности од броја новозапослених лица (члан 21в став 7. Закона и члан 45. став 8. Закона о доприносима).

С тим у вези, како олакшица може да се оствари за лица која

имају статус новозапослених лица сагласно наведеним законима, у случају када је послодавац, који је имао више од 100 новозапослених лица, остваривао право на повраћај 75% плаћеног пореза на зараду и плаћених доприноса по основу зараде тих новозапослених лица, па је у току коришћења олакшице смањио број новозапослених лица (нпр. смањио је број са 103 новозапослена лица на 92 новозапослена лица), послодавац има право да настави са коришћењем олакшице (има право на повраћај дела плаћених пореза на зараду и доприноса) по основу зараде преосталих новозапослених лица, сагласно члану 21в Закона и члану 45. Закона о доприносима. Повраћај се остварује у законом прописаном проценту чија висина је опредељена бројем новозапослених лица код послодавца (у описаном случају, имао би право на повраћај 70% плаћених пореза на зараду и доприноса по основу зараде преостала 92 новозапослена лица за која је послодавац претходно, када је имао више од 100 новозапослених лица, користио право на повраћај 75% плаћених пореза на зараду и доприноса по основу зараде новозапослених лица). Дакле, смањење броја новозапослених лица не значи да послодавац губи право на олакшицу за преостала новозапослена лица, али то може да има за последицу промену процента права на повраћај плаћених пореза на зараду и доприноса по основу зараде новозапослених лица.

Поред тога, уколико поменути послодавац у наредном периоду повећа број новозапослених лица, тако да поново има најмање 100 новозапослених лица (нпр. заснивањем радног односа са новозапосленим лицима повећа број новозапослених лица са 92 на 100 или више од 100 новозапослених лица), олакшицу остварује као право на повраћај 75% плаћених пореза на зараду и доприноса по основу зараде свих новозапослених лица (с обзиром да има 100 или више новозапослених лица).

3. Порески третман прихода који остварује физичко лице - резидент Републике Србије (а држављанин Велике

Британије) по основу исплате новчаног месечног износа на име пензије из иностраног пензионог фонда

(Мишљење Министарства финансија, бр. 1756495 2024 10520 004 000 011 004 од 29. децембра 2025. године)

Одредбама чл. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24, 19/25 и 109/25 - у даљем тексту: Закон) прописано је да порез на доходак грађана плаћају физичка лица која остварују доходак, на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети Законом.

Према одредби члана 3. став 2. Закона, порезу на доходак грађана подлежу приходи из става 1. овог члана, било да су остварени у новцу, у натури чињењем или на други начин.

Порески обвезник је физичко лице које је по одредбама Закона дужно да плати порез (члан 6. Закона).

Сагласно одредби члана 7. став 1. Закона, обвезник пореза на доходак грађана је резидент Републике Србије, за доходак остварен на територији Републике Србије и у другој држави.

Одредбом члана 7. став 2. Закона прописано је да резидент Републике Србије јесте физичко лице које:

1) на територији Републике има пребивалиште или центар пословних и животних интереса, или

2) на територији Републике, непрекидно или са прекидима, борави 183 или више дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години.

Имајући у виду наведено, приход који физичко лице (у конкретном случају, држављанин Велике Британије и порески резидент Републике Србије) у виду месечних новчаних примања (ануитета) оствари од иностраног пензионог фонда (код кога је једнократном уплатом акумулирало средства у оквиру програма

штедње за старост), није предмет опорезивања порезом на доходак грађана сагласно Закону.

4. Остваривање права на пореско ослобођење по основу организовања рекреације, спортских догађаја и активности за запослене

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1176/2022-04 од 26. децембра 2025. године)

Према наводима, послодавац (привредно друштво) је за све запослене обезбедио Fit Pass програм, тј. пропуснице којима је омогућено коришћење спортских објеката који се налазе у Fit Pass систему. Истиче се да послодавац плаћа добављачу Fit Pass укупан износ по основу цене пропусница за све запослене, док запослени послодавцу надокнађују 35% од цене пропуснице тако што послодавац месечно врши обуставу из њихове зараде. На овај начин Друштво има трошак од 65% цене Fit Pass пропусница. Наводи се да је разлог за учешће запослених у цени пропуснице за коришћење спортских објеката стимулација запослених да ову бенефицију и користе.

Одредбом члана 13. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24, 19/25 и 109/25 - у даљем тексту: Закон) прописано је да се под зарадом у смислу овог закона, сматра зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог.

Према одредби члана 14. став 1. Закона, зарадом, у смислу овог закона, сматрају се и примања у облику бонова, хартија од вредности, осим акција стечених у поступку својинске

трансформације, новчаних потврда, робе, као и примања остварена чињењем или пружањем погодности, опраштањем дуга, као и покривањем расхода обвезника новчаном надокнадом или непосредним плаћањем.

Одредбом члана 18а став 1. Закона прописано је да се, изузетно од члана 14. овог закона, не плаћа порез на зараде на примања запосленог по основу погодности за чије пружање, у циљу стварања услова за рекреацију запослених на радном месту, послодавац има издатке за изградњу просторија и/или набавку опреме за рекреацију, по основу накнаде трошкова колективне рекреације запослених, односно организовања спортских догађаја и активности запослених које се спроводе у циљу побољшања здравља запослених и/или изградњи бољих односа између самих запослених, односно запослених и послодавца.

Право на пореско ослобођење може да се оствари само уколико се активности колективне рекреације запослених из члана 18а став 1. Закона спроводе у складу са актима послодавца и уколико сви запослени послодавца имају право на рекреацију исте врсте, квалитета и обима (члан 18а став 2. Закона).

Одредбом члана 13. став 5. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24 и 109/25) прописано је да изузетно од става 1. овог члана, у основицу доприноса за запослене и за послодавце не урачунавају се примања која запослени оствари од послодавца, на која се не плаћа порез на зараде сагласно закону којим се уређује порез на доходак грађана.

Правилником о остваривању права на пореско ослобођење по основу организовања рекреације, спортских догађаја и активности за запослене („Службени гласник РС”, број 50/19 - у даљем тексту: Правилник) ближе су уређени услови за остваривање права на пореско ослобођење у вези са издацима послодавца у циљу стварања

и одржавања услова за рекреацију запослених на радном месту, накнадама трошкова колективне рекреације запослених, односно организовања спортских догађаја и активности запослених које се спроводе у циљу побољшања здравља запослених и/или изградњи бољих односа између самих запослених, односно запослених и послодавца.

Одредбом члана 3. став 1. Правилника прописано је да пореско ослобођење за примања по основу накнаде трошкова колективне рекреације запослених може да се оствари:

1) ако је општим актом послодавца уређено право на рекреацију запослених на начин да се врши накнада трошкова по том основу;

2) ако је колективна рекреација запослених доступна свим запосленима под истим условима, односно да је исте врсте, квалитета и обима за све запослене;

3) ако је таква накнада трошкова документована на начин да се може утврдити врста и висина трошкова;

4) ако се накнада трошкова колективне рекреације запослених врши директним плаћањем на рачун добављача.

Према одредби члана 3. став 2. Правилника, накнада трошкова колективне рекреације из става 1. овог члана подразумева:

1) закуп термина у спортској хали или другом објекту подобном за колективну рекреацију у одређеном временском периоду;

2) обезбеђивање запосленима коришћења спортских или рекреативних услуга (теретана, базен, затворени или отворени спортски терени или терени за рекреацију и сл.);

3) обезбеђивање запосленима могућности коришћења спортских или рекреативних услуга код различитих пружаоца услуга, уколико је свим запосленима доступан исти број и врста различитих пружаоца услуга под истим условима (омогућавање истовременог приступа различитим теретанама, базенима,

затвореним или отвореним спортским теренима или теренима за рекреацију).

Изузетно од става 1. тачка 2) овог члана, уколико је услед већег броја запослених, физичке или функционалне поделе пословно-организационих јединица, или других оправданих специфичности пословања код послодавца отежано омогућавање колективне рекреације свим запосленима у исто време или на истом месту, право на пореско ослобођење по основу накнаде трошкова колективне рекреације запослених може се остварити уколико послодавац обезбеди адекватан временски и просторни распоред на начин који омогућава рекреацију исте врсте, квалитета и обима за све запослене, имајући у виду такве специфичности код послодавца, и то посебно предвиди и образложи општим актом (члан 3. став 3. Правилника).

Послодавац се може одредити за појединачну накнаду трошкова колективне рекреације запослених из става 2. овог члана или било коју комбинацију накнаде трошкова колективне рекреације запослених, уколико таква комбинација накнаде трошкова колективне рекреације запослених испуњава услове предвиђене ставом 1. овог члана (члан 3. став 4. Правилника).

Рекреација исте врсте и квалитета, у смислу члана 18а Закона и члана 3. овог правилника подразумева сваку врсту рекреације са циљем побољшања здравља запослених, без обзира на то да ли таква рекреација подразумева исту врсту спортске активности или дисциплине, коришћење истих спортских терена или садржаја за сваког запосленог, односно да ли таква рекреација подразумева истог пружаоца услуга односно истог организатора пружања услуга, за сваког запосленог (члан 3. став 5. Правилника).

Имајући у виду наведено, право на пореско ослобођење може се остварити само уколико се активности колективне рекреације запослених спроводе у складу са актима послодавца и уколико сви запослени послодавца имају право на рекреацију исте врсте, квалитета и обима.

У случају када послодавац, у складу са општим актом за све запослене омогући колективну рекреацију на начин да, у конкретном случају, за све запослене обезбеди пропуснице којима је омогућено коришћење спортских објеката (теретане, базени, терени и сл.) који се налазе у Fit Pass систему, тако што по основу трошкова колективне рекреације запослених на терет својих средстава плаћа на рачун добављача укупан износ по основу цене пропусница (за све запослене) којима је омогућено коришћење спортских објеката који се налазе у Fit Pass систему, с тим да сваки запослени послодавцу надокнађује 35% од цене тако што послодавац месечно врши обуставу из њихове „нето” зараде, не плаћа се порез на зараде по основу примања запосленог уколико су испуњени услови прописани Законом и Правилником.

У случају када сви запослени код послодавца имају право на рекреацију исте врсте, квалитета и обима, примање које запослени оствари од послодавца по основу обезбеђивања активности колективне рекреације запослених, и то по основу накнаде трошкова (за коришћење спортских или рекреативних услуга у теретани или другим спортским објектима) колективне рекреације запослених, када се на такво примање не плаћа порез на зараде сагласно Закону, не урачунава се у основицу доприноса за обавезно социјално осигурање по основу зараде запосленог.

5. Плаћање пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање на приходе које физичко лице оствари од иностраног послодавца по основу рада у иностраној држави

(Мишљење Министарства финансија, бр. 2225746 2024 10520 004 000 011 003 од 26. децембра 2025. године)

Према наводима и списима у допису, физичко лице - држављанин Републике Србије, је од 2011. године у радном

односу код послодавца - компаније чије је седиште у Уједињеном Краљевству. Истиче се да је током 2018. године то лице било упућено од стране послодавца на рад у Републику Габон, где је обављало рад за другу компанију чије је седиште у тој држави и да је током те године у Републици Габон боравило дуже од 6 месеци (190 дана) и током истог периода није обављало рад на територији Републике Србије нити је боравило у периоду који укупно прелази 183 дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години. По основу свог рада, како се истиче, физичко лице је остваривало приходе на које је, према законима Републике Габон, плаћан порез и припадајући доприноси за социјално осигурање. Поред тога, напомиње се да је и током 2019, 2020, 2021, 2022. и 2023. године физичко лице било у радном односу код истог послодавца - компаније чије је седиште у Уједињеном Краљевству и да је у том периоду такође било упућено од стране послодавца на рад у Републику Габон где је боравило у периодима који укупно прелазе 183 дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години, као и да је по основу тако оствареног прихода уредно измиривало обавезе по основу пореза и припадајућих доприноса за социјално осигурање према законима Републике Габон.

Према одредби члана 6. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24, 19/25 и 109/25 - у даљем тексту: Закон), порески обвезник је физичко лице које је по одредбама овог закона дужно да плати порез.

Обвезник пореза на доходак грађана је резидент Републике Србије за доходак остварен на територији Републике Србије и у другој држави (члан 7. став 1. Закона).

Резидент Републике Србије, сагласно члану 7. став 2. Закона, јесте физичко лице које:

1) на територији Републике Србије има пребивалиште или центар пословних и животних интереса, или

2) на територији Републике Србије, непрекидно или са прекидима, борави 183 или више дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години.

Физичко лице које у одређеној пореској години није боравило на територији Републике Србије и које у њој не испуњава услов да се сматра пореским резидентом по основу критеријума предвиђених у ставу 2. тачка 1) члана 7. Закона, неће се сматрати резидентом Републике Србије за ту пореску годину (члан 7. став 4. Закона).

Сходно члану 8. став 1. Закона, обвезник пореза на доходак грађана је и физичко лице које није резидент за доходак остварен на територији Републике Србије.

Према одредбама члана 8. став 2. Закона, дохотком у смислу става 1. тог члана нарочито се сматра доходак који физичко лице оствари по основу:

1) рада који обавља на територији Републике Србије;

2) коришћења или располагања правом на територији Републике Србије.

Према одредби члана 43. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС”, бр. 80/02, 84/02-исправка, 23/03-исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05-др. закон, 62/06-др. закон, 61/07, 20/09, 72/09-др. закон, 53/10, 101/11, 2/12-исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15-аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18, 95/18, 86/19, 144/20, 96/21, 138/22, 94/24 и 109/25 - у даљем тексту: ЗПППА), чињенице у пореском поступку утврђују се на основу доказа. Као доказ у пореском поступку могу се употребити пореска пријава, порески биланс, пословне књиге и евиденције, рачуноводствени искази, пословна документација и друге исправе и информације којима располаже Пореска управа, прикупљене од пореског обвезника или

трећих лица, исказ сведока, налаз вештака, увиђај и свако друго средство којим се чињенице могу утврдити.

Имајући у виду наведено, у случају када је физичко лице (држављанин Републике Србије) у 2018. години у иностранству (конкретно, у Републици Габон) боравило 190 дана и у том периоду није обављало рад у Републици Србији, нити је у Републици Србији боравило у периоду који укупно прелази 183 дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години и у тој страниј држави има боравиште и центар пословних интереса, а у том периоду не буде испуњен ни један од осталих прописаних услова да се сматра пореским резидентом Републике Србије (да на територији Републике Србије има пребивалиште или центар пословних и животних интереса) и сагласно томе не сматра се резидентом Републике Србије, то лице као нерезидент Републике Србије сагласно Закону није обвезник пореза на доходак грађана по основу прихода оствареног радом у другој држави (у конкретном случају, иностранци послодавац из Републике Габон врши исплату прихода физичком лицу по основу рада који се обавља на територији те државе и с тим у вези у тој држави плаћа се порез и припадајући доприноси).

Како се у вези са плаћањем доприноса за обавезно социјално осигурање као претходно поставља питање да ли је физичко лице осигураник према одредбама закона и билатералних међународних уговора у области социјалног осигурања, давање одговора о примени наведених прописа је у надлежности Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања и Министарства здравља.

За доказивање испуњености услова који утичу на порески третман одређених прихода, могу се употребити сва расположива доказна средства прописана одредбама ЗПППА, која су од значаја за доказивање чињеница релевантних за конкретан пореско-правни однос.

6. Порески третман јубиларне награде коју је послодавац исплатио запосленом у висини изнад неопорезивог износа
(Мишљење Министарства финансија, бр. 3073599 2024 10520 004 000 011 004 од 25. децембра 2025. године)

Одредбом члана 13. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24, 19/25 и 109/25 - у даљем тексту: Закон) прописано је да се под зарадом у смислу овог закона, сматра зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог.

Зарада из чл. 13. до 14б овог закона опорезује се по стопи од 10% (члан 16. Закона).

Према одредби члана 18. став 1. тачка 9) Закона, не плаћа се порез на зараде на примања запосленог од послодавца по основу јубиларне награде запосленима, у складу са законом који уређује рад, до висине прописаног неопорезивог износа - до 28.152 динара годишње (износ се усклађује годишњим индексом потрошачких цена у календарској години која претходи години у којој се усклађивање врши, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике).

Сагласно одредбама 87. ст. 1. и 2. Закона, годишњим порезом на доходак грађана опорезује се доходак физичких лица која су у календарској години остварила доходак већи од троструког износа просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици Србији у години за коју се утврђује порез, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, а дохотком се сматра годишњи збир:

1) зарада из чл. 15а до 15в овог закона;

2) опорезивог прихода од самосталне делатности из члана 33. став 2. и члана 41. овог закона;

3) опорезивог прихода од ауторских и сродних права и права индустријске својине из чл. 55. и 60. овог закона;

4) опорезивог прихода од непокретности из члана 65в овог закона;

5) опорезивог прихода од давања у закуп покретних ствари из члана 82. ст. 3. и 4. овог закона;

6) опорезивог прихода спортиста и спортских стручњака из члана 84а овог закона;

6а) опорезивог прихода од пружања угоститељских услуга из члана 84б овог закона;

6б) опорезивог прихода помораца на који се плаћа порез из члана 84в овог закона;

7) опорезивих других прихода из члана 85. овог закона;

8) прихода по основима из тач. 1) до 6) и тач. 6б) и 7) овог става, остварених и опорезованих у другој држави за обвезнике из става 1. тачка 1) овог члана.

У погледу обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање на зараду, указујемо да према одредби члана 105. став 3. Закона о раду („Службени гласник РС”, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17-УС, 113/17, 95/18-аутентично тумачење и 109/25-др. закон) примање запосленог, између осталог, у виду јубиларне награде, као право запосленог утврђено општим актом, односно уговором о раду, сагласно члану 120. тачка 1) тог закона не представља зараду, па сходно томе не плаћа се допринос за обавезно социјално осигурање на зараду по основу примања запосленог у виду јубиларне награде.

Сагласно одредби члана 18. став 1. тачка 9) Закона, примање по основу јубиларне награде коју послодавац исплати запосленом, ослобођено је од опорезивања порезом на доходак грађана на зараду до висине прописаног неопорезивог износа који важи у моменту исплате.

Уколико послодавац исплати запосленом јубиларну награду у износу већем од прописаног неопорезивог износа, на део јубиларне награде који се исплаћује изнад прописаног неопорезивог износа обрачунава се и плаћа порез на зараду по стопи од 10%, сагласно чл. 13, 16. и 18. Закона.

Основицу пореза на зараду чини примање запосленог у висини дела јубиларне награде који је исплаћен изнад прописаног неопорезивог износа, увећаног за припадајући порез на зараду.

С обзиром да је зарада приход који се опорезује и годишњим порезом на доходак грађана, примање запосленог које има порески третман зараде (у конкретном случају, износ јубиларне награде изнад прописаног неопорезивог износа) урачунава се у основицу годишњег пореза на доходак грађана, сагласно одредбама чл. 87. до 89. Закона.

7. Порески третман прихода који физичко лице оствари као капитални добитак у случају продаје непокретности стечене наслеђем

(Мишљење Министарства финансија, бр. 1224762 2024 10520 004 000 011 003 од 23. децембра 2025. године)

Према наводима у допису и приложеној документацији, физичко лице - оставилац је завештањем, у форми судског завештања сачињеног пред основним судом и проглашеног пред истим судом, располагао делом своје имовине. Као завештајног наследника одредио је унуку по једној кћери, а својој супрузи и обема кћерима завештао је право доживотног плодоуживања на тој имовини. Унука завештаоца извршила је продају једне од земљишних парцела коју је стекла наслеђивањем на основу завештања.

Одредбом члана 72. став 1. тачка 1) Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24, 19/25 и 109/25 - у даљем тексту: Закон) прописано је да капитални добитак, односно губитак у смислу овог закона представља разлику између продајне цене права, удела и хартија од вредности и њихове набавне цене, остварену преносом стварних права на непокретностима.

Према одредби члана 72. став 2. Закона, под преносом из става 1. тог члана Закона сматра се продаја или други пренос уз новчану или неновчану накнаду.

Обвезник пореза на капитални добитак је свако физичко лице, укључујући и предузетника, које је извршило пренос права, удела и хартија од вредности из става 1. члана 72. Закона (члан 72. став 4. Закона).

Одредбом члана 72а став 1. Закона прописано је да се капиталним добитком, односно губитком у смислу овог закона не сматра разлика настала преносом права, удела или хартија од вредности, када:

- 1) су стечени наслеђем у првом наследном реду;
- 2) се пренос врши између брачних другова и крвних сродника у правој линији;
- 3) се пренос врши између разведених брачних другова, а у непосредној је вези са разводом брака;
- 4) се врши пренос дужничких хартија од вредности чији је издавалац Република, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или Народна банка Србије;
- 5) је обвезник извршио пренос права, удела или хартија од вредности које је пре преноса имао у свом власништву непрекидно најмање десет година;

б) се у статусној промени врши замена акција, односно удела које обвезник има у привредном друштву преносиоцу, искључиво за акције, односно уделе у привредном друштву стицаоцу у складу са законом којим се уређују привредна друштва.

Продајном ценом, за сврху одређивања капиталног добитка, у смислу овог закона, сматра се уговорена цена, односно тржишна цена коју утврђује надлежни порески орган ако оцени да је уговорена цена нижа од тржишне (члан 73. став 1. Закона).

Набавном ценом, за сврху одређивања капиталног добитка, у смислу овог закона, сматра се цена по којој је обвезник стекао право, удео или хартију од вредности (члан 74. став 1. Закона).

Сагласно одредби члана 75. став 1. Закона, ако је право обвезник стекао поклоном или наслеђем, набавном ценом из члана 74. став 1. овог закона сматра се цена по којој је поклонодавац, односно оставилац стекао то право, а ако не може да се утврди та цена онда њихова тржишна вредност у моменту стицања тог права од стране поклонодавца, односно оставиоца, утврђена од стране надлежног пореског органа.

Опорезиви приход на који се плаћа порез на капитални добитак чини капитални добитак утврђен на начин из чл. 72. до 75. Закона (члан 76. Закона).

Стопа пореза на капитални добитак износи 15% (члан 77. Закона).

Према одредби члана 2. Закона о наслеђивању („Службени гласник РС”, бр. 46/95, 101/03-УС и 6/15), наследити се може на основу закона и на основу завештања (тестамент).

Одредбом члана 8. став 1. Закона о наслеђивању прописано је да на основу закона, оставиоца наслеђују: његови потомци, његови усвојеници и њихови потомци, његов брачни друг, његови родитељи, његови усвојиоци, његова браћа и сестре и њихови потомци, његови дедови и бабе и њихови потомци и његови остали преци.

Наслеђује се по наследним редовима, а наследници ближег наследног реда искључују из наслеђа наследнике даљег наследног реда (члан 8. ст. 2. и 3. Закона о наслеђивању).

Према одредби члана 9. став 1. Закона о наслеђивању, први наследни ред чине оставиочеви потомци и његов брачни друг.

Ако оставиочево дете не може или неће да наследи, његов део на једнаке делове наслеђују његова деца (унуци оставиочеви), а кад неки од оставиочевих унука не може или неће да наследи, његов део на једнаке делове наслеђују његова деца (праунуци оставиочеви) и тако редом све докле има оставиочевих потомака (члан 10. Закона о наслеђивању).

Сагласно члану 114. став 1. Закона о наслеђивању, завештањем се може поставити један или више наследника.

Наследник на основу завештања је онај коме је завешталац оставио целокупну имовину или део те имовине одређен према њеној целини (члан 114. став 2. Закона о наслеђивању).

Имајући у виду наведено, приход као позитивна разлика између продајне и набавне цене права својине на непокретности, који физичко лице оствари по основу продаје права својине на непокретности која је стечена наслеђем у првом наследном реду, није предмет опорезивања порезом на капитални добитак сагласно одредби члана 72а став 1. тачка 1) Закона.

У конкретном случају, како је судским решењем у предмету оставине, по спроведеном поступку утврђено да је оставилац од лица позваних на наслеђе оставио супругу и две кћери (лица која спадају у круг наследника првог наследног реда по законском реду наслеђивања), сматрамо да се стварна права на непокретности која је оставиочева унука наследила од оставиоца - свог деде, као завештајни наследник, не сматрају стеченим наслеђем у првом наследном реду. Сагласно томе, када физичко лице оствари приход, као позитивну разлику између продајне и набавне цене стварних права на непокретности, по основу продаје тих права на непокретности која је стекло наслеђем на основу завештања

(тестаментa) као оставиочева унука која према судском решењу није лице позвано на наслеђе у првом наследном реду, сматрамо да нису испуњени услови за пореско изузимање из члана 72а став 1. тачка 1) Закона.

8. Порески третман примања које физичко лице - аутор музичког дела оствари по основу накнаде штете услед повреде ауторског права

(Мишљење Министарства финансија, бр. 1845522 2025 10520 004 000 011 003 од 22. децембра 2025. године)

Према наводима у захтеву и достављеним прилозима, физичком лицу - аутору музичког дела (у даљем тексту: Аутор), сагласно Уговору о поравнању (у даљем тексту: Уговор) закљученом између Аутора и правног лица из иностранства (у даљем тексту: Компанија), због повреде имовинских ауторских права исплаћена је накнада штете проузрокована неовлашћеним коришћењем ауторског дела од стране наведене Компаније. Предметним Уговором стране су се сагласиле да „Аутор поседује целокупну имовину, укључујући сва ауторска права, сва права објављивања и друга права на одређену музичку композицију и аранжман који је направио искључиво Аутор и да одређена музичка композиција и аранжман чине целокупно музичко дело” чији је наслов конкретно наведен (у даљем тексту: Дело). Даље се наводи да „с обзиром да су Стране имале одређене спорове који су произашли из коришћења Дела од стране Компаније без претходног одобрења Аутора пре закључења овог Уговора (у даљем тексту: Спор)”, Компанија је сагласна да Аутору исплати одређени новчани износ „као потпуно и коначно поравнање свих потраживања која произилазе из Спора, укључујући сву штету коју је Аутор претрпео због коришћења Дела од стране Компаније пре закључења Уговора”. Између осталог, наводи се да у случају да Компанија жели да добије дозволу за коришћење Дела у будућности,

Компанија је дужна да законито купи дозволу и плати накнаду за коришћење тог Дела.

Према одредбама чл. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12, 114/12-УС, 47/13, 48/13-исправка, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24, 19/25 и 109/25 - у даљем тексту: Закон), порез на доходак грађана плаћају физичка лица која остварују доходак, на приходе из свих извора, осим оних који су посебно изузети овим законом.

Одредбом члана 9. став 1. тачка 8) Закона прописано је да се не плаћа порез на доходак грађана на примања остварена по основу накнада материјалне и нематеријалне штете, изузев накнаде за измаклу корист и накнаде зараде (плате), односно накнаде за изгубљену зараду (плату).

Одредбом члана 85. став 1. тачка 16) Закона прописано је да се осталим приходима, у смислу овог закона, сматрају и други приходи који по својој природи чине доходак физичког лица, а нарочито сви други приходи који нису опорезовани по другом основу или нису изузети од опорезивања или ослобођени плаћања пореза по овом закону.

Обвезник пореза на друге приходе је физичко лице које оствари приходе из става 1. овог члана (члан 85. став 2. Закона).

Основица пореза на други приход је опорезиви приход који чини бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20%, сагласно одредби члана 85. став 3. Закона.

Порез на доходак грађана на друге приходе плаћа се по стопи од 20%, сагласно одредби члана 86. став 1. Закона.

Годишњим порезом на доходак грађана, сагласно одредбама члана 87. став 1. Закона, опорезује се доходак физичких лица која су у календарској години остварила доходак већи од троструког износа

просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици Србији у години за коју се утврђује порез, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, и то:

1) резидената - доходак остварен на територији Републике Србије и у другој држави;

2) нерезидената - доходак остварен на територији Републике Србије.

Одредбама члана 87. став 2. Закона прописано је да се дохотком из става 1. овог члана сматра годишњи збир:

1) зарада из чл. 15а до 15в овог закона;

2) опорезивог прихода од самосталне делатности из члана 33. став 2. и члана 41. овог закона;

3) опорезивог прихода од ауторских и сродних права и права индустријске својине из чл. 55. и 60. овог закона;

4) опорезивог прихода од непокретности из члана 65в овог закона;

5) опорезивог прихода од давања у закуп покретних ствари из члана 82. ст. 3. и 4. овог закона;

6) опорезивог прихода спортиста и спортских стручњака из члана 84а овог закона;

6а) опорезивог прихода од пружања угоститељских услуга из члана 84б овог закона;

6б) опорезивог прихода помораца на који се плаћа порез из члана 84в овог закона;

7) опорезивих других прихода из члана 85. овог закона;

8) прихода по основима из тач. 1) до 6) и тач. 6б) и 7) овог става, остварених и опорезованих у другој држави за обвезнике из става 1. тачка 1) овог члана.

Пореска пријава са обрачунатим порезом за који је чланом 100а став 1. тачка 2) подтачка (3) овог закона утврђена обавеза самоопорезивања, подноси се у року од 30 дана од дана остваривања прихода (члан 95. став 6. Закона).

Самоопорезивањем се утврђују и плаћају порези на приходе које исплаћује исплатилац који није правно лице, предузетник или предузетник паушалац, и то друге приходе из члана 85. овог закона,

изузев прихода из подтачке (1) ове тачке (члан 100а став 1. тачка 2) подтачка (3) Закона).

Сагласно одредби члана 100а став 2. Закона, обвезник који остварује зараде и друге приходе у или из друге државе, дужан је да сам обрачуна и уплати порез по одбитку по одредбама овог закона, ако порез не обрачуна и не уплати исплатилац прихода.

Порез на зараду и друге приходе из ст. 1. и 2. овог члана, утврђује се и плаћа на приход који је обвезник примио, односно из прихода из ког је дужан да плати припадајуће обавезе (члан 100а став 4. Закона).

Одредбом члана 114. став 1. Закона прописано је да се порези које у складу са овим законом обвезник утврђује самоопорезивањем плаћају најкасније до истека рока за подношење пореске пријаве.

Правилником о пореској пријави о обрачунатом порезу самоопорезивањем и припадајућим доприносима на зараду, односно другу врсту прихода од стране физичког лица као пореског обвезника („Службени гласник РС”, бр. 15/16, 20/18, 27/19, 67/22, 21/23 и 87/25 - у даљем тексту: Правилник) прописан је начин подношења и садржина пореске пријаве о обрачунатом порезу на доходак грађана самоопорезивањем и припадајућим доприносима за обавезно социјално осигурање, коју подноси физичко лице као порески обвезник када сам обрачунава и уплаћује порез на доходак грађана на зараду или другу врсту прихода.

Према одредбама члана 2. став 2. и став 3. тачка 1) Правилника, порески обвезник је дужан да Пореској управи поднесе пореску пријаву о обрачунатом порезу самоопорезивањем и припадајућим доприносима од стране физичког лица као пореског обвезника на Обрасцу ПП ОПО - Пореска пријава о обрачунатом порезу самоопорезивањем и припадајућим доприносима на зараду/другу врсту прихода од стране физичког лица као пореског обвезника и да плати обрачунате обавезе.

Према одредби члана 19. став 1. Закона о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 99/11, 119/12, 29/16-УС и 66/19) аутор има право на економско искоришћавање свог дела, као и дела које је настало прерадом његовог дела.

За свако искоришћавање ауторског дела од стране другог

лица аутору припада накнада ако овим законом или уговором није друкчије одређено (члан 19. став 2. Закона о ауторском и сродним правима).

Повреду ауторског или сродног права представља неовлашћено вршење било које радње која је обухваћена искључивим правима носиоца ауторског или сродног права, неплаћање накнаде прописане овим законом или уговором, као и неизвршавање других обавеза према носиоцу ауторског или сродног права, прописаних овим законом (члан 204. Закона о ауторском и сродним правима).

Према одредбама члана 205. став 1. тач. 1) и 3) Закона о ауторском и сродним правима, у случају повреде ауторског или сродног права или озбиљне претње да ће право бити повређено тужилац може тужбом да захтева нарочито, између осталог, утврђење повреде права и накнаду имовинске штете и неимовинске штете.

Одредбом члана 155. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ”, бр. 29/78, 39/85, 45/89-УС и 57/89, „Службени лист СРЈ”, бр. 31/93, 22/99-др. пропис, 23/99-исправка, 35/99-др. пропис и 44/99-др. пропис, „Службени гласник РС”, број 18/20) прописано је да је штета умањење нечије имовине (обична штета) и спречавање њеног повећања (измакла корист), као и наношење другог физичког или психичког бола или страха (нематеријална штета).

Сагласно наведеном, у случају када физичко лице (у конкретном случају, аутор музичког дела) оствари примање по основу накнаде материјалне штете због повреде ауторског права, проузроковане од стране другог лица неовлашћеним економским искоришћавањем ауторског дела (на који начин је то лице постигло одређену економску корист) што има негативне економске последице које трпи оштећени (аутор) чиме је спречено остварење добити (накнаде коју би аутор примио за конкретни облик коришћења предмета заштите, да је то коришћење било законито) која се објективно могла очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије остварење је спречено штетниковом радњом, такво примање као накнада за измаклу корист опорезује се порезом на доходак грађана као други приходи из члана 85. Закона.

Обвезник пореза на доходак грађана на друге приходе је физичко лице (аутор) које је као порески дужник у обавези да обрачуна и плати порез на друге приходе из члана 85. Закона. Обвезник који остварује приходе у или из друге државе дужан је да сам обрачуна и уплати порез самоопорезивањем, сагласно одредбама члана 100а Закона.

Порески обвезник је дужан да Пореској управи достави пореску пријаву на Обрасцу ППОПО-Пореска пријава о обрачунатом порезу самоопорезивањем и припадајућим доприносима на зараду/другу врсту прихода од стране физичког лица као пореског обвезника, у року од 30 дана од дана остваривања прихода, као и да најкасније у том року плати порез на доходак грађана на друге приходе из члана 85. Закона.

Други приходи који су предмет опорезивања порезом на доходак грађана приликом њиховог остваривања (умањени за плаћени порез и доприносе за обавезно социјално осигурање), ако појединачно, односно заједно са приходима по другим основима који улазе у основицу годишњег пореза прелазе прописани неопорезиви износ, подлежу плаћању и годишњег пореза на доходак грађана (на износ изнад неопорезивог износа), као додатног пореза, у складу са одредбама чл. 87. до 89. Закона.

Напомињемо да се, сагласно начелу фактицитета, пореске чињенице утврђују према њиховој економској суштини и да у сваком конкретном случају порески орган утврђује чињенично стање од значаја за опредељење пореске обавезе по основу прихода физичког лица.

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Утврђивања просечног броја запослених на неодређено време у смислу члана 50в Закона о порезу на добит правних лица

(Мишљење Министарства финансија, бр. 2718187 2025 10520 004 000 011 004 од 10. фебруара 2026. године)

Поводом захтева за давање мишљења по питању утврђивања просечног броја запослених на неодређено време код обвезника који користи пореско ослобођење из члана 50а Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 25/01, 80/02, 80/02-др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 91/15-аутентично тумачење, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20 и 118/21 - у даљем тексту: Закон), а који је статусном променом преузео лица запослене у његовом повезаном правном лицу, обавештавамо вас следеће:

У складу са одредбом члана 50а став 1. Закона, порески обвезник који уложи у своја основна средства, односно у чија основна средства друго лице уложи више од једне милијарде динара, који та средства користи за обављање претежне делатности и делатности уписаних у оснивачком акту обвезника, односно наведених у другом акту обвезника, којим се одређују делатности које обвезник обавља и у периоду улагања додатно запосли на неодређено време најмање 100 лица, ослобађа се плаћања пореза на добит правних лица у периоду од десет година сразмерно том улагању.

Сагласно члану 50а став 4. Закона, пореско ослобођење примењује се по испуњењу услова из става 1. овог члана, од прве године у којој је остварена добит.

Према одредби члана 50а став 5. Закона, новозапосленим лицима у смислу става 1. овог члана сматрају се лица која је

обвезник запослио у периоду улагања, тако да у моменту испуњења услова за коришћење наведеног пореског ослобођења обвезник има најмање 100 додатно запослених на неодређено време у односу на број запослених на неодређено време који је имао на последњи дан периода који претходи периоду у којем је започео улагања из става 1. овог члана.

Новозапосленим лицима у смислу става 1. овог члана не сматрају се лица која су, почев од последњег дана пореског периода који претходи периоду улагања, била запослена у, посредно или непосредно, повезаном лицу у смислу члана 59. овог закона, као и лица која нису непосредно радно ангажована код обвезника (члан 50а став 6. Закона).

Ако обвезник током коришћења пореског ослобођења из члана 50а овог закона смањи број укупно запослених на неодређено време испод броја укупно запослених на неодређено време које је имао у пореском периоду у коме је испунио услове за пореско ослобођење, тако да је просечан број укупно запослених на неодређено време, утврђен на последњи дан периода за који се подноси пореска пријава мањи од броја укупно запослених на неодређено време које је имао у пореском периоду у којем је испунио услове за пореско ослобођење, губи право на пореско ослобођење за цео период коришћења пореског ослобођења и дужан је да у пореској пријави за порески период у којем је смањено број запослених обрачуна, као и да плати порез који би платио да није користио овај подстицај, валоризован од дана подношења пореске пријаве за порески период у коме је остварио право на пореско ослобођење, до дана подношења пореске пријаве за порески период у којем је смањено број запослених, индексом потрошачких цена према подацима републичког органа надлежног за послове статистике (члан 50в став 1. Закона).

Сагласно одредби члана 50в став 2. Закона, просечан број запослених из става 1. овог члана обвезник утврђује тако што број запослених на крају сваког месеца у пореском периоду сабере и добијени збир подели са бројем месеци пореског периода

У конкретном случају, у периоду трајања (десетогодишњег) пореског ослобођења из члана 50а Закона од стране Друштва А, већински власник тог друштва постаје већински власник Друштва Б па, с тим у вези, Друштво А и Друштво Б постају повезана лица у смислу члана 59. Закона. Како даље наводите у садржини поднетог захтева, Друштво А намерава да (у наредном периоду) постане једини власник удела у Друштву Б и да, након тога, спроведе статусну промену у којој ће извршити припајање Друштва Б, при чему би сви запослени на неодређено време Друштва Б (након спроведене статусне промене) постали запослени на неодређено време Друштва А.

Сагласно наведеном, мишљења смо да се лица која Друштво А, за време коришћења пореског подстицаја из члана 50а Закона, преузме (по основу спроведене статусне промене) од (свог) повезаног правног лица, узимају у обзир приликом утврђивања просечног броја запослених на неодређено време Друштва А, сходно члану 50в став 2. Закона.

2. Порески третман прихода нерезидентног правног лица који је остварен од резидентног правног лица по основу накнаде за услуге које се односе искључиво на организацију транспорта складиштење робе и манипулацију робе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 1726793 2025 10520 004 000 011 003 од 29. јануара 2026. године)

У конкретном случају, нерезидентно правно лице (резидент Чешке Републике), пружа резидентном правном лицу (како наводите) „логистичке” услуге у вези са организацијом транспорта, складиштењем и манипулацијом робе. С тим у вези, поставља се питање пореско-правног третмана накнаде коју, по наведеном основу, резидент исплаћује нерезидентном правном лицу.

Према одредби члана 40. став 1. тачка 5) Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 25/01, 80/02, 80/02 - др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14 - др. закон, 142/14, 91/15 - аутентично тумачење, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 118/21, 94/24 - у даљем тексту: Закон) уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено, порез на добит по одбитку по стопи од 20% обрачунава се и плаћа на приходе које оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица по основу накнада од услуга истраживања тржишта, рачуноводствених и ревизорских услуга и других услуга из области правног и пословног саветовања, независно од места њиховог пружања или коришћења, односно места где ће бити пружене или коришћене.

Правилником о врстама услуга по основу којих нерезидентно правно лице остварује приход који се опорезује порезом по одбитку („Службени гласник РС”, број 18/18 – у даљем тексту: Правилник) ближе се уређују врсте услуга из члана 40. став 1. тачка 5) Закона.

У смислу члана 4. Правилника, другим услугама из области правног и пословног саветовања, сматрају се услуге које се односе на сваки облик правног и пословног саветовања, а нарочито услуге пореског саветовања, адвокатске услуге, услуге управљања резидентним правним лицем, као и свака врста давања савета и консултација у вези са пословањем резидентног правног лица.

Услугама из става 1. овог члана не сматрају се одржавање семинара, предавања, радионица, као и услуге посредовања у промету добара и услуга.

Сагласно наведеном, приход нерезидентног правног лица остварен од резидентног правног лица по основу накнаде за услуге које се односе искључиво организацију транспорта складиштење робе и манипулацију робе, није опорезив порезом по одбитку, у складу са чланом 40. став 1. тачка 5) Закона.

Међутим, напомињемо да Пореска управа у поступку пореске контроле, узимајући у обзир начело фактицитета (прописано

одредбама закона који уређује порески поступак и пореску администрацију), а на основу свих расположивих доказа утврђује да ли у конкретном случају пружене услуге обухватају (евентуално) и услуге на које се плаћа порез по одбитку.

3. Порески третман прихода који оствари нерезидентно правно лице од свог огранка који обавља делатност на територији Републике Србије

(Мишљење Министарства финансија, бр. 2452921 2024 10520 004 000 011 004 од 29. јануара 2026. године)

Сагласно одредбама Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 25/01, 80/02, 80/02-др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 91/15-аутентично тумачење, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 118/21 и 94/24 - у даљем тексту: Закон) обавештавамо вас следеће:

Према одредбама члана 40. став 1. Закона, уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено, порез на добит по одбитку по стопи од 20% обрачунава се и плаћа на приходе које оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица по основу:

- 1) дивиденди и удела у добити у правном лицу, укључујући и дивиденду из члана 35. овог закона;
- 2) накнада од ауторског и сродних права и права индустријске својине (у даљем тексту: ауторска накнада);
- 3) камата;
- 4) накнада од закупа и подзакупа непокретности и покретних ствари на територији Републике;
- 5) накнада од услуга истраживања тржишта, рачуноводствених и ревизорских услуга и других услуга из области правног и пословног саветовања, независно од места њиховог

пружања или коришћења, односно места где ће бити пружене или коришћене.

Сагласно члану 40. став 7. Закона, на приходе које оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица, другог нерезидентног правног лица, физичког лица, нерезидентног или резидентног или од инвестиционог фонда, на територији Републике, по основу капиталних добитака насталих у складу са одредбама чл. 27. до 29. овог закона, обрачунава се и плаћа порез по решењу по стопи од 20% ако међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

Изузетно од става 1. овог члана, на приходе из тачке 4) тог става које нерезидентно правно лице остварује од исплатиоца који није дужан да обрачунава, обуставља и плаћа порез по одбитку, обрачунава се и плаћа порез по решењу из става 7. овог члана (члан 40. став 8. Закона).

Како наводите у садржају поднетог дописа, ради реализације инфраструктурних пројекта на територији Републике Србије закључен је Уговор о кредиту између Републике Србије (Корисник кредита) и нерезидентних правних лица (Даваоци кредита - резиденти Републике Турске), који је потврђен законом од стране Народне скупштине Републике Србије (у даљем тексту: Уговор о кредиту).

Тачком 11. подтачка 11.1. (Бруто порез) Уговора о кредиту, прописано је да сва плаћања која врши Корисник кредита било ком лицу по или у вези са овим уговором вршиће се без било каквог одбитка за или на име Пореза.

Како даље наводите у садржини поднетог захтева, између Владе Републике Србије, ЈП „Путеви Србије“ и нерезидентног правног лица - резидента Републике Турске (у даљем тексту: нерезидент) закључен је Комерцијални уговор којим се ближе уређује начин реализације конкретног инфраструктурног пројекта, при чему је истим, између осталог, дефинисано да се пројекат финансира на начин да Република Србија из сопствених средстава плаћа 20%

уговорене накнаде, а 80% се финансира из Уговора о кредиту. У циљу реализације предметног пројекта, односно извођења грађевинских радова, нерезидент је на територији Републике основао огранак и, с тим у вези, предао му у закупа опрему и радне машине, при чему је Комерцијалним уговором предвиђено да се накнада која се финансира из средстава кредита не уплаћује на рачун огранка већ на рачун нерезидента, тј. његове централе. С обзиром на постојање потраживања огранка према нерезиденту (по основу накнаде за обављање грађевинских радова), као и потраживања нерезидента према огранку (по основу закупнине за радне машине и опрему), између огранка и нерезидента (тј. његове централе) закључен је Споразум о билатералном пребијању потраживања и обавеза у 2020. години, чиме су њихова међусобна дуговања измирена.

Имајући у виду наведено, на приход који оствари нерезидентно правно лице од свог огранка плаћа се порез у складу са чланом 40. став 8. Закона, без обзира на одредбе комерцијалног уговора којима се уређује плаћање које врши корисник кредита (Република Србија) по основу уговора о кредиту који је Република Србија закључила са нерезидентним правним лицима.

4. Испуњење услова за коришћење пореског ослобођење из члана 50а Закона о порезу на добит правних лица у случају накнадних улагања извршених на (затеченим) основним средствима стеченим статусном променом

(Мишљење Министарства финансија, бр. 4544164 2025 10520 004 000 011 004 од 29. јануара 2026. године)

По питању остваривања права на пореско ослобођење из члана 50а Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 25/01, 80/02, 80/02-др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 91/15-аутентично тумачење, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 118/21 и 94/24 – у

даљем тексту: Закон) по основу накнадних улагања извршених на средствима стеченим статусном променом, обавештавамо вас следеће:

У складу са одредбом члана 50а став 1. Закона, порески обвезник који уложи у своја основна средства, односно у чија основна средства друго лице уложи више од једне милијарде динара, који та средства користи за обављање претежне делатности и делатности уписаних у оснивачком акту обвезника, односно наведених у другом акту обвезника, којим се одређују делатности које обвезник обавља и у периоду улагања додатно запосли на неодређено време најмање 100 лица, ослобађа се плаћања пореза на добит правних лица у периоду од десет година сразмерно том улагању.

Сагласно члану 50а став 4. Закона, пореско ослобођење примењује се по испуњењу услова из става 1. овог члана, од прве године у којој је остварена опорезива добит.

Сагласно члану 50и став 1. Закона, право на порески подстицај код улагања из члана 50а овог закона, не остварује се за набавку опреме већ коришћене у Републици.

Право на порески подстицај из става 1. овог члана не остварује се за основна средства, и то за: ваздухоплове и пловне објекте који се не користе за обављање делатности; путничке аутомобиле, осим аутомобила за такси превоз, *rent-a-car*, обуку возача и специјалних путничких аутомобила са уграђеним уређајима за болеснике; намештај, осим намештаја за опремање хотела, мотела, ресторана, омладинских, дечијих и радничких одмаралишта; тепихе; уметничка дела ликовне и примењене уметности и украсне предмете за уређење простора; мобилне телефоне; клима уређаје; опрему за видео надзор; огласна средства, као и алат и инвентар са калкулативним отписом (члан 50и став 3. Закона).

Сразмерни износ улагања у основна средства из члана 50а став 1. Закона, извршених на територији Републике, утврђује се

на начин прописан Правилником о садржају пореског биланса и другим питањима од значаја за начин утврђивања пореза на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 20/14, 41/15, 101/16, 8/19, 94/19, 159/20 и 97/21 – у даљем тексту: Правилник) и исказује на Обрасцу СУ, као однос вредности основних средстава за која је извршено улагање по основу ког се признаје право на порески подстицај из члана 50а Закона (исказане под ред. бр. 1. и 3. Обрасца СУ) и вредности укупних основних средстава (исказане под ред. бр. 4. Обрасца СУ).

Сагласно члану 6. став 3. тачка 1) Правилника, под редним бројем 1. Обрасца СУ уносе се улагања извршена у основна средства, за која обвезник може да оствари право на пореско ослобођење из члана 50а Закона, укључујући и основна средства која су била у употреби на територији Републике, која је обвезник ставио у употребу, односно која користи за обављање делатности, у износу који је, до последњег дана периода за који се саставља порески биланс, плаћен добављачу; Под овим редним бројем не исказују се основна средства стечена статусном променом.

Право на порески подстицај из члана 50а Закона, признаје се по основу накнадних улагања извршених на основним средствима стеченим пре периода улагања (затечена основна средства), уколико таква улагања испуњавају све услове у погледу признавања истих као основних средстава (сагласно прописима о рачуноводству) и у значајној мери утичу на повећање вредности и продужење века трајања затечених основних средстава, као и да су (накнадна улагања) извршена на оним (затеченим) основним средствима по основу чије набавке се, у смислу члана 50и Закона (односно одредаба Правилника), признаје право на предметни порески подстицај. С тим у вези, а имајући у виду да се право на порески подстицај не остварује по основу основних средстава која су стечена статусном променом (и њихова вредност се не исказује под редним бројем 1. Обрасца СУ), сматрамо да по основу накнадних улагања извршених на (затеченим) основним средствима

стеченим статусном променом, обвезник не остварује право на пореско ослобођење из члана 50а Закона.

5. Испуњење услова за признавање расхода у двоструко увећаном износу

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 4014679 2025 10520 004 009 011 004 од 28. јануара 2026. године)

У складу са одредбама члана 22г Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 25/01, 80/02, 80/02-др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 91/15-аутентично тумачење, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 118/21 и 94/24 - у даљем тексту: Закон), обавештавамо вас следеће:

Сагласно одредби члана 22г став 1. Закона, као расход у пореском билансу обвезника могу се признати, у двоструко увећаном износу, трошкови који су непосредно повезани са истраживањем и развојем које обвезник обавља у Републици.

У смислу става 1. овог члана, истраживањем се сматра оригинално или планирано истраживање предузето у циљу стицања новог научног или техничког знања и разумевања, а развојем примена резултата истраживања или примена другог научног достигнућа или дизајна производње нових значајно побољшаних материјала, уређаја, производа, процеса, система или услуга пре приступања комерцијалној производњи или коришћењу (члан 22г став 2. Закона).

Према члану 22г став 3. Закона, одредбе овог члана не примењују се на трошкове истраживања настале у циљу проналажења и развоја нафте, гаса или минералних залиха у екстрактивној индустрији.

Правилником о условима и начину остваривања права на признавање трошкова који су непосредно повезани са истраживањем и развојем у пореском билансу у двоструко увећаном износу („Службени гласник РС”, број 50/19 - у даљем тексту: Правилник), ближе се уређује шта се сматра трошковима који су непосредно повезани са истраживањем и развојем које обвезник обавља у Републици Србији (у даљем тексту: Република), као и услови и начин остваривања права на њихово признавање као расхода у пореском билансу у двоструко увећаном износу, у складу са одредбама члана 22г став 1. Закона.

Сагласно члану 2. став 1. Правилника, трошковима који су непосредно повезани са истраживањем и развојем из члана 1. овог правилника (у даљем тексту: трошкови истраживања и развоја), сматрају се нарочито:

- 1) трошкови зарада запослених који су ангажовани на пословима истраживања и развоја;
- 2) трошкови материјала који је у непосредној вези са истраживањем и развојем;
- 3) трошкови набавке нематеријалних средстава, као и права на коришћење нематеријалне имовине (заштићених ауторских права, патената и сл.) непосредно везаних за истраживање и развој;
- 4) трошкови набавке некретнина, постројења, опреме и биолошких средстава која се непосредно користе за истраживање и развој;
- 5) трошкови закупа некретнина, постројења, опреме и биолошких средстава која се непосредно користе за истраживање и развој;
- 6) трошкови набавке стручних мишљења, саветодавних услуга као и преноса посебних знања и вештина (know-how), прибављених за непосредне потребе истраживања и развоја, осим услуга које су прибављене од повезаних лица;
- 7) трошкови настали за потребе правне заштите права интелектуалне својине у Републици и иностранству (ауторско и сродна права и патенти);

8) трошкови позајмљивања који настају по основу новчаних средстава позајмљених искључиво ради финансирања послова истраживања и развоја;

9) трошкови производних услуга прибављених за непосредне потребе истраживања и развоја.

Према члану 2. став 2. Правилника, трошкови из става 1. тачка 1) овог члана обухватају:

1) активности спровођења пројекта које подразумевају активности запослених који су непосредно укључени у идентификовање и решавање одговарајућих техничких проблема повезаних са конкретним пројектом (запослени који су ангажовани на пословима развоја новог производног система и/или производа, развоја нових рачунарских кола, формулисања нових хемијских једињења, развоја система за решавање проблема загађења земљишта и животне средине, процењивања карактеристика земљишта, спровођења лабораторијских експеримената, развоја софтверских решења, развоја система за управљање отпадним водама, развоја нових материјала и сл.);

2) активности повезане са директним надзором спровођења пројекта које подразумевају активности повезане са непосредним управљањем и надзором пројекта, као што су: присуствовање састанцима на којима се расправља о техничким аспектима пројекта, предложеним концептима и алтернативама као и могућим решењима и резултатима; директно састајање са запосленима који су укључени у решавање конкретног техничког проблема, планирање пројекта, процена предложених решења у домену дизајна и процеса, управљање процесом развоја, пружање повратних информација вишим нивоима руководства у вези са активностима на конкретном пројекту, и сл; под овим активностима се не подразумевају активности управљања које нису повезане са непосредним управљањем и надзором пројекта;

3) активности подршке у вези са пројектом које подразумевају све оне активности које директно подржавају запослене који су ангажовани на спровођењу и директном надзору пројекта, као што су: подешавање опреме која се користи у сврхе истраживања; употреба машина у сврху производње прототипских компонената; асистирање инжењерима приликом испробавања нових производних процеса; пружање повратне информације о техничким карактеристикама производа од стране линијског руководиоца производње; пружање концептуалних решења или техничких информација од стране продајног особља; израда извештаја од стране службеника; чишћење након тестирања неког експерименталног процеса, односно одржавање просторија у којима се спроводе активности истраживања и развоја; контрола квалитета у циљу тестирања новог производа, материјала, процеса, софтвера, и сл; истраживање тржишта од стране запослених у набавци у циљу проналажења канала набавке материјала који ће се користити у новом производном процесу или при производњи новог производа, и сл.

Трошкови из става 1. тачка 2) овог члана обухватају трошкове материјала који је у непосредној вези са истраживањем и развојем које спроводи обвезник, а под којима се подразумевају трошкови различитих типова материјала који се користе ради обављања одређених активности у оквиру реализације истраживачко-развојног пројекта, као што су: компоненте које се користе приликом производње прототипа неког производа; инструменти који се користе у циљу спровођења лабораторијског експеримента; различите врсте хемикалија и других материјала који се користе приликом тестирања новог процеса или производа, и сл (члан 2. став 3. Правилника).

Сагласно са одредбама члана 4. ст. 1. и 2. Правилника, право на признавање трошкова истраживања и развоја у складу са овим

правилником обвезник остварује искључиво по основу пројеката истраживања и развоја који се обављају у Републици (у даљем тексту: пројекат).

Пројекат из става 1. овог члана сматра се обављеним у Републици уколико најмање 90% свих запослених који су ангажовани на пословима истраживања и развоја своје активности обавља на територији Републике.

У конкретном случају, обвезник, који послује у области информационих технологија, започео је развој софтвера (у сопственом власништву) који ће уступати на коришћење другим лицима уз накнаду. Предметни софтвер је намењен, како наводите у садржини поднетог дописа, за унапређење и оптимизацију свих врста бушења пијаће воде, нафте и геотермалних вода – где је софтвер заснован на клауд архитектури, при чему би требало да имплементира контролу нивоа блата и других непожељних елемената, са циљем да омогући ефикасније бушење под притиском. Поред тога, план је да се софтвер накнадно додатно развија како би омогућио пријем и обраду података са терена уживо.

Сагласно наведеном, активности које обвезник предузима у циљу развоја новог софтвера који ће уступати на коришћење (уз накнаду) другим лицима за унапређење и оптимизацију свих врста бушења пијаће воде, нафте и геотермалних вода, према нашем мишљењу, представљају активности истраживања и развоја у смислу члана 22г Закона, независно што је предметни софтвер намењен и лицима који ће исти користити у екстрактивној индустрији. С тим у вези, издаци који су непосредно повезани са наведеним активностима признају се у двоструко увећаном износу у складу са чланом 22г Закона, на начин прописан одредбама Правилника.

6. Порески третман прихода нерезидентног правног лица оствареног по основу намирења потраживања судским

путем, које је настало по основу продаје робе резидентном правном лицу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 4726362 2025 10520 004 000 011 003 од 21. јануара 2026. године)

Сагласно одредбама члана 40. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 25/01, 80/02, 80/02 - др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14 - др. закон, 142/14, 91/15-аутентично тумачење, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 118/21 и 94/24 - у даљем тексту: Закон) обавештавамо вас о следећем:

У складу са чланом 40. став 1. Закона, уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено, порез на добит по одбитку по стопи од 20% обрачунава се и плаћа на приходе које оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица по основу:

1) дивиденди и удела у добити у правном лицу, укључујући и дивиденду из члана 35. овог закона;

2) накнада од ауторског и сродних права и права индустријске својине (у даљем тексту: ауторска накнада);

3) камата;

4) накнада од закупа и подзакупа непокретности и покретних ствари на територији Републике;

5) накнада од услуга истраживања тржишта, рачуноводствених и ревизорских услуга и других услуга из области правног и пословног саветовања, независно од места њиховог пружања или коришћења, односно места где ће бити пружене или коришћене.

Сагласно члану 40. став 7. Закона, на приходе које оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица, другог

нерезидентног правног лица, физичког лица, нерезидентног или резидентног или од инвестиционог фонда, на територији Републике, по основу капиталних добитака насталих у складу са одредбама чл. 27. до 29. овог закона, обрачунава се и плаћа порез по решењу по стопи од 20% ако међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

Чланом 40. став 9. Закона, порез по решењу из става 7. овог члана обрачунава се и плаћа и на приходе из става 1. тач. 2), 3), 4) и 5) овог члана које нерезидентно правно лице оствари по основу намирења потраживања у поступку извршења, односно у сваком другом поступку намирења потраживања, у складу са законом.

У конкретном случају, а како произилази из садржине поднетог захтева, нерезидентно правно лице треба да оствари приход од резидентног правног лица у судском извршном поступку на основу правноснажне и извршне пресуде надлежног суда у Републици Србији, и то принудном наплатом утврђеног износа са рачуна резидентног правног лица (као извршног дужника), при чему је (утужено) потраживање (које обухвата главницу и законску затезну камату) настало по основу закљученог уговора о купопродаји робе, па се, с тим у вези, поставља питање да ли би се приход нерезидента, остварен на претходно наведен начин, опорезовао према члану 40. Закона.

Имајући у виду наведено, када нерезидентно правно лице (у извршном поступку) оставари приход по основу намирења потраживања насталог по основу продаје робе резидентном правном лицу, тако остварен приход није опорезив порезом по одбитку (као ни порезом по решењу), имајући у виду да се не ради о приходу (нерезидента) из става 1. тач. 2), 3), 4) и 5) члана 40. Закона.

7. Разврставања сталних средстава (аутобуса, камиона и приколица која обвезник даје у закуп) по групама за потребе утврђивања расхода амортизације

(Мишљење Министарства финансија, бр. 3067860 2025 10520 004 000 011 004 од 16. јануара 2026. године)

Са аспекта Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 25/01, 80/02, 80/02-др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 91/15-аутентично тумачење, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 118/21 и 94/24 – у даљем тексту: Закон), обавештавамо вас следеће:

Чланом 10б став 1. Закона прописано је да се амортизација сталних средстава признаје као расход у износу и на начин утврђен овим законом.

Стална средства из става 1. овог члана обухватају материјална и нематеријална средства чији је век трајања дужи од једне године и која се сагласно прописима којима се уређује рачуноводство и МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, у пословним књигама обвезника признају као стална средства, осим природних богатстава која се не троше и goodwill-а (члан 10б став 2. Закона).

Према члану 10б став 3. Закона, стална средства из става 2. овог члана, осим нематеријалних средстава, разврставају се у пет група са следећим амортизационим стопама:

- 1) I група 2,5%;
- 2) II група 10%;
- 3) III група 15%;
- 4) IV група 20%;
- 5) V група 30%.

На основу члана 10б став 9. Закона, министар финансија донео је Правилник о амортизацији сталних средстава која се

признаје за пореске сврхе („Службени гласник РС”, број 93/19 – у даљем тексту: Правилник), којим се уређују начин разврставања сталних средстава по групама, врсте нематеријалних средстава и начин утврђивања амортизације сталних средстава за пореске сврхе, а чије се одредбе **примењују на стална средства стечена почев од 1. јануара 2019. године, односно почев од првог дана пореског периода који почиње у 2019. години.**

Сходно члану 2. Правилника, стална средства која подлежу обрачуна амортизације за пореске сврхе (у даљем тексту: пореска амортизација), осим нематеријалних средстава, разврставају се по групама и амортизују по стопама прописаним чланом 10б став 3. Закона, на начин прописан овим чланом Правилника.

Сагласно члану 2. Правилника, у оквиру III групе разврстани су, између осталих, аутобуси (тачка 2.), камиони и приколице (тачка 10.) и сва остала стална средства (осим непокретности) која нису посебно назначена у групама од II до V (тачка 21.).

С тим у вези, када обвезник набави стална средства (аутобусе, камионе и приколице) која даје у закуп другим лицима, мишљења смо да се за сврху обрачуна пореске амортизације предметна возила разврставају у III групу и амортизују пропорционалном методом на начин прописан Правилником применом стопе од 15%, с обзиром да се ради о средствима која се дају у закуп, а која (као таква) нису посебно назначена у групама од II до V.

8. (Не)признавање расхода по основу исправке вредности појединачних потраживања од лица коме се истовремено дугује

(Мишљење Министарства финансија, бр. 5157891 2025 10520 004 000 011 004 од 29. децембра 2025. године)

Сагласно одредбама Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 25/01, 80/02, 80/02 - др. закон, 43/03,

84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14 - др. закон, 142/14, 91/15-аутентично тумачење, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 118/21 и 94/24 - у даљем тексту: Закон - у даљем тексту: Закон), обавештавамо вас следеће:

Сходно члану 7. став 1. Закона, за утврђивање опорезиве добити признају се расходи у износима утврђеним у билансу успеха који је сачињен у складу са МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, као и прописима којима се уређује рачуноводство, осим расхода за који је овим законом прописан други начин утврђивања.

Сагласно одредби члана 7а тачка 2) Закона, на терет расхода не признају се исправке вредности појединачних потраживања од лица коме се истовремено дугује, до износа обавезе према том лицу.

У складу са чланом 16. став 1. Закона, на терет расхода признаје се отпис вредности појединачних потраживања која се у складу са прописима о рачуноводству и МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП исказују као приход, осим потраживања из члана 7а тачка 2) овог закона, под условом:

1) да се несумњиво докаже да су та потраживања претходно била укључена у приходе обвезника;

2) да је то потраживање у књигама пореског обвезника отписано као ненаплативо;

3) да порески обвезник пружи доказе да су потраживања утужена, односно да је покренут извршни поступак ради наплате потраживања, или да су потраживања пријављена у ликвидационом или стечајном поступку над дужником.

Према члану 16. став 2. Закона, на терет расхода признаје се и отпис вредности појединачних потраживања која се у складу са прописима о рачуноводству и МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП не исказују као приход, осим потраживања из члана 7а тачка 2) овог закона, уколико обвезник испуни услове прописане одредбама става 1. тач. 2) и 3) овог члана.

На терет расхода признаје се исправка вредности појединачних потраживања из ст. 1. и 2. овог члана, ако је од рока за њихову наплату, односно реализацију, до краја пореског периода прошло најмање 60 дана (члан 16. став 7. Закона).

У конкретном случају, обвезник (друштво А) има потраживање према друштву Б у износу од 10 милиона динара по основу продате робе и потраживање у износу од 5 милиона динара које је настало по основу реализације уговора о јемству. Поред наведеног, друштво А има и обавезу према друштву Б (за набављену робу) у износу од 3 милиона динара. С обзиром да постоји неизвесност у наплати потраживања, друштво А је извршило исправку вредности потраживања (према друштву Б) у износу од 10 милиона динара па се, с тим у вези, поставља питање признавања расхода тог потраживања у пореском билансу обвезника.

Имајући у виду наведено, расход који друштва А евидентира у својим пословним књигама (сходно прописима о рачуноводству) у износу од 10 милиона динара по основу исправке вредности, признаје се у пореском билансу уколико је испуњен услов прописан одредбом члана 16. став 7. Закона, а то је да је од рока за наплату (или реализацију) тог потраживања до краја пореског периода прошло најмање 60 дана.

У вези преосталог (ненаплаћеног) потраживања које друштва А има према друштву Б, а које износи 5 милиона динара, као расход у пореском биланс може се признати само износ (до) 2 милиона динара, и то под условима прописаним чланом 16. став 1., односно чланом 16. став 7. Закона. Расход у износу од 3 милиона динара, не признаје се сагласно члану 7а тачка 2) Закона.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Право супружника на умањење пореза на имовину за стан у којем станује и има пријављено пребивалиште, а на ком је ималац права својине други супружник, односно на ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права за купца првог стана у вези са куповином стана од стране другог супружника

(Мишљење Министарства финансија, бр. 003628411 2025 10520 004 000 011 003 од 21. јануара 2026. године)

Према одредби члана 4. став 1. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 - СУС, 80/02, 80/02 - др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 - УС, 47/13, 68/14 - др. закон, 95/18, 99/18 – УС, 86/19, 144/20, 118/21, 138/22, 92/23 и 94/24 - у даљем тексту: Закон), обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице (које води, односно које не води пословне књиге), отворени инвестициони фонд, односно алтернативни инвестициони фонд, који нема својство правног лица а који је уписан у одговарајући регистар у складу са законом, које је на непокретности на територији Републике Србије ималац права, корисник или држалац, из члана 2. став 1. Закона на које се порез на имовину плаћа у складу са чл. 2. и 2а Закона.

Према одредби члана 4. ст. 3. и 4. Закона, када су на истој непокретности више лица обвезници, обвезник је свако од тих лица сразмерно свом уделу у односу на целу непокретност. Када удели обвезника на истој непокретности нису одређени, за сврху опорезивања порезом на имовину сматраће се да су једнаки.

Према одредби члана 10. став 8. Закона, кад супружник право заједничке својине, односно сусвојине на непокретности стиче на основу теретног правног посла у коме није сауговорач, који је закључио његов супружник (у даљем тексту: супружник уговорач),

а у исправи о потврђивању (солемнизацији) тог правног посла су наведени подаци о постојању брака и супружнику у моменту настанка те исправе, а није дата изјава оба супружника да је то посебна имовина супружника уговарача нити да су супружници брачним уговором другачије регулисали питање стицања заједничке или посебне имовине, даном стицања права супружника који није сауговарач сматра се дан закључења правног посла.

Кад супружник право заједничке својине, односно сусвојине, на непокретности на којој је ималац права својине његов супружник стиче на основу изјаве оба супружника да је то заједничка својина оба супружника, даном стицања права сматра се дан потврђивања (солемнизације) те изјаве од стране јавног бележника, а ако је та изјава дата у форми јавнобележничког записа - дан сачињавања тог записа (члан 10. став 9. Закона).

Према одредби члана 13. став 1. Закона, утврђени порез на кући за становање или стану у којем станује обвезник и у којој је пријављено његово пребивалиште, у складу са законом којим се уређује пребивалиште грађана, умањује се за 50%, а највише 20.000 динара.

Ако на једној кући за становање или стану има више обвезника, право на умањење утврђеног пореза има сваки обвезник који у тој кући за становање или стану станује чије пребивалиште је пријављено у тој кући или стану, у висини сразмерној његовом уделу у праву на тој кући за становање или стану у односу на износ за који се порез умањује, у складу са чланом 13. став 1. Закона (члан 13. став 2. Закона).

Према одредби члана 336 Закона, пореска пријава за утврђивање пореза на имовину не подноси се кад обвезнику који не води пословне књиге, по основу исправе коју је саставио, оверио или потврдио јавни бележник (у даљем тексту: извршење радње), односно правоснажне одлуке коју је јавни бележник донео у вршењу законом поверених јавних овлашћења, пореска обавеза настаје или

престаје даном извршења радње, односно даном правоснажности одлуке, односно даном смрти оставиоца.

Јавни бележник дужан је да исправу из члана 33б став 1. Закона у року од 24 сата од тренутка извршења радње, односно правоснажну одлуку коју је донео у оквиру законом поверених јавних овлашћења у року од 24 сата од дана правоснажности, по службеној дужности, учини доступном, односно достави кроз електронски шалтер путем којег се достављају исправе и размењују подаци у поступку уписа у катастар непокретности и катастар водова (у даљем тексту: е-шалтер) републичком органу надлежном за послове катастра непокретности и катастра водова (у даљем тексту: орган надлежан за послове катастра), односно преко е-шалтера и СМО надлежном пореском органу ЈЛС (члан 33б став 2. Закона).

Према одредби члана 33б став 3. тачка 1) Закона, јавни бележник дужан је да уз исправу, односно одлуку из става 1. овог члана, на начин и у роковима из става 2. тог члана, достави и податке из изјашњења обвезника који не води пословне књиге о праву на пореско ослобођење по основу чл. 12. до 12б Закона, односно на порески кредит по основу члана 13. Закона.

Сагласно одредби члана 33б став 4. тачка 1) Закона, јавни бележник дужан је да уз исправу, односно одлуку из става 1. овог члана, на начин и у роковима из става 2. овог члана, достави и доказе од значаја за утврђивање пореске обавезе, односно за остваривање права на пореско ослобођење или порески кредит, које му је доставио обвезник који не води пословне књиге до извршења радње, односно до правоснажности одлуке.

Према томе, утврђени порез на кући за становање или стану у којем станује обвезник умањује се за 50%, а највише 20.000 динара, а када на стану има више обвезника, умањење обавезе по основу пореза на имовину има сваки обвезник који у том стану станује и у коме му је пријављено пребивалиште, у висини сразмерној његовом

уделу у праву на конкретном стану у односу на износ за који се порез умањује.

Када је на стану који је купљен у току трајања брака само један од супружника ималац права својине, што значи да није сачињена изјава оба супружника да је то њихова заједничка својина, обвезник пореза на имовину на право својине на том стану је супружник - ималац права својине. Не постоји основ да други супружник, који за конкретан стан није порески обвезник, оствари право на умањење пореза на имовину, независно од чињенице да у предметном стану живи и има пријављено пребивалиште.

Напомињемо да надлежни порески орган јединице локалне самоуправе утврђивање пореза врши на основу података из пореске пријаве, пословних књига пореског обвезника, података из евиденција надлежних органа и других података којима тај орган располаже, а од значаја су за утврђивање пореске обавезе.

Имајући у виду наведено, када за стан који је купљен у току трајања брака, за који је обвезник пореза на имовину један супружник, супружници сачине изјаву да се ради о њиховој заједничкој својини и ту изјаву потврди јавни бележник – други супружник стиче право заједничке својине на предметном стану даном потврђивања изјаве, а када је изјава дата у форми јавнобележничког записа, право заједничке својине стиче се даном сачињавања тог записа.

Надлежни порески орган ће, након добијања наведене исправе од јавног бележника, са изјашњењима обвезника и доказима од значаја за утврђивање пореске обавезе односно за остваривање права на порески кредит, обавезу по основу пореза на имовину утврдити супружницима који су имаоци права заједничке својине на стану као пореским обвезницима. То значи да ће надлежни орган јединице локалне самоуправе решењем којим се утврђује порез на имовину одлучити, на основу достављених доказа, и о праву на умањење пореза за супружника који испуњава Законом прописане услове.

2. Према одредби члана 31а став 1. Закона, порез на пренос апсолутних права не плаћа се на пренос права својине на стану или породичној стамбеној згради (у даљем тексту: стан), односно својинском уделу на стану или породичној стамбеној згради физичком лицу које купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана), за површину која за купца првог стана износи до 40 m² и за чланове његовог породичног домаћинства који од 1. јула 2006. године нису имали у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије до 15 m² по сваком члану (у даљем тексту: одговарајући стан), под условом да:

1) је купац првог стана пунолетни држављанин Републике Србије, са пребивалиштем на територији Републике Србије;

2) купац првог стана од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу кога купац стиче први стан, није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије.

Ако купац првог стана купује својински удео на стану, право на пореско ослобођење из става 1. овог члана остварује се у сразмери са својинским уделом у односу на површину до 40 m², односно до 15 m² (члан 31а став 2. Закона).

Породичним домаћинством купца првог стана, у смислу члана 31а став 1. Закона, сматра се заједница живота, привређивања и трошења прихода купца првог стана, његовог супружника, купчеве деце, купчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог супружника, купчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, усвојитеља купчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана (члан 31а став 3. Закона).

Сагласно одредби члана 31б став 1. Закона, право на пореско ослобођење у складу са одредбама члана 31а Закона нема обвезник који право својине на стану преноси:

1) лицу на основу чије прве куповине стана је једном остварено право на рефундацију пореза на додату вредност, у

складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, или на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права у складу са одредбама овог става и члана 31а Закона;

2) члану породичног домаћинства купца првог стана за кога је једном остварено право на рефундацију пореза на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, или на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права у складу са одредбама овог става и члана 31а Закона.

У смислу одредаба члана 31а и 31б Закона, купцем стана сматра се лице које је са продавцем закључило уговор о куповини стана (постигло сагласност воља о битним елементима уговора), што значи да је у уговору наведено као купац стана. С тим у вези, у случају када је као уговорна страна наведен један супружник као купац стана, супружник купца стана није купац стана у смислу наведених одредаба Закона.

Имајући у виду да је, у конкретном случају, један супружник 2014. године стекао право својине на стану на територији Републике Србије, по ком основу је као купац првог стана био ослобођен плаћања пореза на пренос апсолутних права - приликом куповине другог стана није постојао законски основ за поновно остваривање пореског ослобођења применом одредбе члана 31а Закона. Такође, право на ослобођење приликом куповине тог другог стана није могао да оствари ни други супружник, с обзиром на то да није био сауговорач у уговору о преносу права својине на том стану, те се не може сматрати купцем првог стана у смислу наведеног пореског ослобођења.

ИЗБЕГАВАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Порески третман накнаде коју резидентно правно лице плаћа нерезиденту на основу коришћења платформе за гледање медијског садржаја – нерезидентно правно лице, са регистрованим седиштем у Сједињеним Америчким Државама, власник је 100% акција у другом нерезидентном правном лицу - резиденту Холандије (Нерезидент)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 4068706 2025 1052 004 000 011 004 од 10. фебруара 2026. године)

Нерезидентно правно лице, са регистрованим седиштем у Сједињеним Америчким Државама, власник је 100% акција у другом нерезидентном правном лицу - резиденту Холандије (Нерезидент), чија је делатност пружање „стриминг“ услуга којима се претплатницима (уз накнаду) омогућава гледање филмова, серија и других медијских садржаја који се налазе на дигиталној платформи (Платформа). С тим у вези, резидентно правно лице (Резидент), који на територији Републике Србије пружа телекомуникационе услуге, на основу уговора закљученим са Нерезидентом, има овлашћење да (корисницима својих услуга) дистрибуира, тј. омогући приступ медијском садржају на Платформи, и то на два начина: 1. као део тарифе коју нуди својим корисницима, која (поред главних услуга, као што су мобилна телефонија или интернет) укључује активацију механизма који омогућава (корисницима) приступ услугама Нерезидента преко линка ка Платформи; 2. као самостални додаток пакетима Резидента, по основу ког корисници његових услуга могу да додају одређене додатке који им омогућавају приступ услугама Нерезидента, тј. приступ Платформи. У оба случаја, приликом првог приступа медијском садржају, који се врши кроз инфраструктуру која припада Резиденту, корисник прихвата услове

његовог коришћења, после чега је корисник обавезан да креира нови или приступи свом постојећем корисничком налогу. Поред тога, како произилази из садржине поднетог захтева, наведени медијски садржај је у власништву нерезидентног правног лица са седиштем у Сједињеним Америчким Државама или других лица – аутора таквог садржаја (а за који има лиценцу), при чему Нерезидент не може давати подлиценцу за било који део садржаја доступног на Платформи. Такође, Резидент, како наводите, нема права да користи услуге Нерезидента, тј. не стиче лиценцу, подлиценцу или било које друго право на садржај који се налази на Платформи, већ искључиво има могућност да корисницима својих услуга омогући приступ Платформи, при чему корисници немају овлашћење да репродукују, дистрибуирају, приказују у јавности, адаптирају, мењају или комерцијално искоришћавају медијски садржај на Платформи. Имајућу у виду наведено, поставља се питање пореског третмана накнаде коју Резидент плаћа Нерезиденту на основу закљученог уговора.

I Са аспекта примене Закона о порезу на добит правних лица

Сагласно члану 40. став 1. тачка 2) Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 25/01, 80/02, 80/02 - др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14 - др. закон, 142/14, 91/15-аутентично тумачење, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 118/21 и 94/24 - у даљем тексту: Закон), уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено, порез на добит по одбитку по стопи од 20% обрачунава се и плаћа на приходе које оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица по основу накнада од ауторског и сродних права и права индустријске својине (у даљем тексту: ауторска накнада).

Код обрачуна пореза по одбитку на приходе нерезидента, исплатилац прихода примењује одредбе уговора о избегавању двоструког опорезивања, под условом да нерезидент докаже статус резидента државе са којом је Република закључила уговор о избегавању двоструког опорезивања и да је нерезидент стварни власник прихода, а статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања у смислу става 1. овог члана, нерезидент доказује потврдом о резидентности у складу са законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација (члан 40а ст. 1. и 2. Закона).

II Са аспекта примене уговора о избегавању двоструког опорезивања

Између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Краљевине Холандије закључен је Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, са Протоколом (у даљем тексту: Уговор) који се примењује од 1. 1. 1984. године.

Уговор се примењује и у билатералним економским односима између Републике Србије и Краљевине Холандије.

Уговор је, са почетком примене од 1. 1. 2020. године, измењен решењима из Мултилатералне конвенције за примену мера које се у циљу спречавања ерозије пореске основице и премештања добити односе на пореске уговоре („Службени гласник РС - Међународни уговори”, бр. 3/18 и 4/23).

Напомињемо, да Устав Републике Србије („Службени гласник РС”, број 98/06) у члану 16. (пored осталог) предвиђа да су: „Општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори саставни део правног поретка Републике Србије и непосредно се примењују.”

У складу са чланом 12. (Ауторске накнаде) став 3. Уговора, израз „ауторске накнаде” употребљен у овом члану означава

плаћања било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело укључујући кинематографске филмове и филмове и траке за телевизију и радио, патент, заштитни знак, нацрт и модел, план, тајну формулу или поступак, или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме, или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

С тим у вези, као и на основу напред наведених информација, према нашем мишљењу, неспорно је да су (у конкретном случају) корисници, приступом (преко Резидента) дигиталној платформи Нерезидента, уз плаћање одговарајуће накнаде, стекли право коришћења медијског садржаја који се налази на Платформи.

Имајући у виду наведено, накнада коју Резидент исплаћује Нерезиденту, за Нерезидента има карактер ауторске накнаде из члана 12. (Ауторске накнаде) став 3. Уговора, приликом чије исплате треба обрачунати и обуставити дужни порез по одбитку, по стопи од 10 одсто од бруто износа ауторске накнаде из члана 12. (Ауторске накнаде) став 2. Уговора.

Ово из разлога јер, применом принципа суштина изнад форме или начела фактицитета из члана 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС” бр. 80/02 ... 109/25), наведена накнада, за Нерезидента, не представља дистрибутерску накнаду (приликом чије исплате не треба обрачунати и обуставити никакав порез по одбитку) већ, ауторску накнаду из члана 12. (Ауторске накнаде) став 3. Уговора, приликом чије исплате треба обрачунати и обуставити дужни порез по одбитку.

Наиме, у конкретном случају Резидент је, суштински, корисник лиценце добијене од Нерезидента.

ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Обавеза обрачунавања и плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање за физичко лице које је оснивач привредног друштва у коме није засновао радни однос и уписан је у регистар привредних субјеката као ликвидациони управник (пре покретања поступка ликвидације био је директор предметног привредног друштва), при чему је у радном односу код другог послодавца
(Мишљење Министарства финансија, бр. 38220 2026 10520 004 000 011 003 од 6. фебруара 2026. године)

Одредбама члана 6. тачка 15) Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14-др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19, 153/20, 44/21, 118/21, 138/22, 92/23, 94/24 и 109/25 - у даљем тексту: Закон о доприносима) прописано је да је оснивач, односно члан привредног друштва осигураник - физичко лице које ради у привредном друштву чији је оснивач односно члан, без обзира да ли је са привредним друштвом засновало радни однос. Под радом се, поред радног односа, подразумева и представљање и заступање привредног друштва на основу уписа у регистар надлежне организације.

Основица доприноса за осниваче, односно чланове привредног друштва је најмање најнижа месечна основица из члана 37. овог закона (члан 23. став 1. Закона о доприносима).

Доприносе за оснивача, односно члана привредног друштва обрачунава и плаћа привредно друштво чији је члан (члан 53. Закона о доприносима).

Према одредби члана 12. став 1. тачка 2) Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС”, бр. 34/03, 64/04-УС, 84/04-др. закон, 85/05, 101/05-др. закон, 63/06-УС, 5/09, 107/09, 101/10, 93/12, 62/13, 108/13, 75/14, 142/14, 73/18, 46/19-УС, 86/19, 62/21, 125/22, 138/22, 76/23 и 94/24), осигураници самосталних

делатности су лица која су оснивачи, односно чланови привредних друштава у складу са законом, који у њима раде, без обзира да ли су у радном односу у привредном друштву чији су оснивач односно члан.

Радом у смислу става 1. тачка 2) овог члана сматра се и представљање и заступање привредних друштава од стране њихових оснивача, односно чланова на основу уписа у регистар надлежне организације (члан 12. став 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању).

Чланом 38. став 8. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС”, бр. 80/02, 84/02-исправка, 23/03-исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05-др. закон, 62/06-др. закон, 61/07, 20/09, 72/09-др. закон, 53/10, 101/11, 2/12-исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15-аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18, 95/18, 86/19, 144/20, 96/21, 138/22, 94/24 и 109/25 - у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да пореску пријаву подноси Пореска управа уместо пореског обвезника по службеној дужности, односно у случају када порески обвезник пропусти да је поднесе по налогу контроле, као и у другим случајевима прописаним овим законом.

Одредбом члана 41б ЗПППА прописано је да пореску пријаву о обрачунатим доприносима за обавезно социјално осигурање за осниваче, односно чланове привредног друштва, по службеној дужности подноси Пореска управа уместо пореског обвезника, односно пореског плаца, у случају када порески обвезник, односно порески плацац пропусти да је поднесе у року прописаним законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање.

Одредбом члана 114е ЗПППА прописано је да одредбе ЗПППА којима се уређује застарелост права на утврђивање, наплату и повраћај, као и намирање доспелих обавеза путем прекњижавања не примењују се на доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање и доприносе за обавезно здравствено осигурање.

Одредбама члана 129. ст. 1-4. ЗПППА прописано је да ако се у поступку пореске контроле утврди да порески обвезник није применио, или није правилно применио прописе приликом утврђивања пореза на основу записника о извршеној пореској

контроли, допунског записника, односно додатка записника о пореској контроли доноси се решење из члана 54. став 2. тачка 2) подтачка (1) ЗПППА.

Пореска управа доноси решење из става 1. овог члана у року од 60 дана од дана достављања записника, допунског записника, односно додатка записника о пореској контроли. Решењем из става 1. овог члана, налаже се пореском обвезнику да у року од 15 дана од дана достављања решења плати утврђену пореску обавезу на прописане уплатне рачуне јавних прихода, односно да отклони друге утврђене неправилности.

У решењу из става 1. овог члана Пореска управа налаже пореском обвезнику и да поднесе пореску пријаву у којој отклања утврђене неправилности ако је пореска пријава основ за евидентирање износа утврђеног пореза из члана 62. став 2. тачка 1) ЗПППА.

Ако порески обвезник не поднесе пореску пријаву по налогу из решења из става 3. овог члана, Пореска управа подноси пореску пријаву уместо пореског обвезника.

Чланом 531. став 1. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС”, бр. 36/11, 99/11, 83/14-др. закон, 5/15, 44/18, 95/18, 91/19, 109/21 и 19/25) прописано је да се именовање, разрешење и оставка ликвидационог управника региструју у складу са законом о регистрацији.

Ликвидациони управник заступа друштво у ликвидацији и одговоран је за законитост пословања друштва (члан 532. став 1. Закона о привредним друштвима).

Према одредби члана 3. Правилника о пореској пријави о обрачунатим доприносима за обавезно социјално осигурање за осниваче, односно чланове привредног друштва („Службени гласник РС”, бр. 14/16 и 18/25 - у даљем тексту: Правилник), привредно друштво дужно је да поднесе пореску пријаву о обрачунатим доприносима за осниваче, односно чланове привредног друштва на Обрасцу ПП ОД-О и плати обрачунате доприносе до 15. у месецу за претходни месец.

Према одредбама члана 6. став 2. тачка 1) алинеја друга Правилника, у Образац ПП ОД-О, део 1. Подаци о пореској пријави, уноси се под редним бројем 1.1 Врста пријаве - ознака једне од наведених врста пријава и то: пријава по службеној дужности (ознака 2).

Имајући у виду наведене одредбе, физичко лице које је оснивач, односно члан привредног друштва (које није засновало радни однос у сопственом привредном друштву, у предметном случају запослено је код другог послодавца) над којим је покренут поступак ликвидације, а које обавља послове ликвидационог управника као лице које заступа друштво у ликвидацији и одговорно је за законитост пословања друштва и у том својству је уписано у регистар у складу са законом о регистрацији, обвезник је доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање као оснивач, односно члан привредног друштва (допринос на здравствено осигурање не плаћа јер је осигуран по другом основу - као запослени по основу радног односа код другог послодавца). Околност да физичко лице, у конкретном случају, не остварује накнаду за свој рад као ликвидациони управник, није од значаја за постојање обавезе плаћања доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање. Основица доприноса за осниваче, односно чланове привредног друштва је најмање најнижа месечна основица доприноса из члана 37. Закона о доприносима.

Сагласно наведеним одредбама, ако порески обвезник не поднесе пореске пријаве по налогу из решења о пореској контроли (у конкретном случају пореске пријаве на Обрасцу ПП ОД-О за контролисани порески период), Пореска управа је надлежна да по службеној дужности поднесе предметне пореске пријаве уместо пореског обвезника независно од рока застарелости, имајући у виду да се одредбе ЗПППА којима се уређује застарелост не примењују на доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање и доприносе за обавезно здравствено осигурање.

ПОДСЕТНИК
ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ
У ЈАНУАРУ 2026. ГОДИНЕ

ОДЛУКЕ	
Одлука о емисији дугорочних државних хартија од вредности 05 број 424-691/2026 од 29. јануара 2026. године	Сл. гласник РС, бр. 10 од 30. јануара 2026.
ПРАВИЛНИЦИ	
Правилник о контроли обрачуна и исплате зарада у друштвима капитала, односно јавним предузећима у 2026. години	Сл. гласник РС, бр. 4 од 16. јануара 2026. год.
ОСТАЛО	
УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ НЕОПОРЕЗИВИ ИЗНОСИ ПОРЕЗА НА ДОХОДАК ГРАЂАНА из члана 9. став 1. тач. 9), 12), 13), 29), 30) и 31), члана 126 ст. 1. и 2, члана 18. став 1. тач. 1), 2), 5), 7), 8), 9) и 9а), члана 21а став 2, члана 83. став 4. тачка 1) и члана 85. став 1. тачка 11) Закона о порезу на доходак грађана годишњим индексом потрошачких цена у 2025. години	Сл. гласник РС, бр. 6 од 23. јануара 2026. год.

УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОС из члана 13. став 3. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање годишњим индексом потрошачких цена у 2025. години	<i>Сл. гласник РС, бр. 6 од 23. јануара 2026. год.</i>
УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОСИ накнада из јединствене тарифе по којој се наплаћују накнаде за услуге које врши Управа за трезор	<i>Сл. гласник РС, бр. 10 од 30. јануара 2026. год.</i>
РЕШЕЊЕ о разрешењу и именовању члана Међуресурске радне групе за спровођење Анекса Д Споразума о питањима сукцесије	<i>Сл. гласник РС, бр. 10 од 30. јануара 2026. год.</i>

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ У ФЕБРУАРУ 2026. ГОДИНЕ

УРЕДБЕ	
Уредба о изменама и допуни Уредбе о царинским поступцима и царинским формалностима	Сл. гласник РС, бр. 12 од 06. фебруара 2026.
ОДЛУКЕ	
Одлука о изменама Одлуке о образовању Мреже за борбу против превара и управљање неправилностима у поступању са финансијским средствима Европске уније	Сл. гласник РС, бр. 12 од 06. фебруара 2026.
ПРАВИЛНИЦИ	
Правилник о измени и допуни Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларација и других образаца у царинском поступку	Сл. гласник РС, бр. 14 од 13. фебруара 2026. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о одређивању царинских органа за царињење одређених врста робе или спровођење одређених поступака	Сл. гласник РС, бр. 14 од 13. фебруара 2026. год.

Правилник о условима, начину и поступку остваривања права на ослобођење од плаћања пореза на додату вредност и акцизе, као и права на рефакцију, односно повраћај пореза на додату вредност по основу учешћа на међународној признатој изложби Ехро 2027 Београд Србија	Сл. гласник РС, бр. 14 од 13. фебруара 2026. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларација и других образаца у царинском поступку	Сл. гласник РС, бр. 16 од 20. фебруара 2026. год.
Правилник о измени и допуни Правилника о плану подрачуна консолидованог рачуна трезора	Сл. гласник РС, бр. 19 од 27. фебруара 2026. год.
ОСТАЛО	
УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОСИ акциза из члана 9. ст. 1. и 5, чл. 12а, 14, 14б и 40г, члана 40о став 1. и члана 40х став 1. Закона о акцизама годишњим индексом потрошачких цена у 2025. години	Сл. гласник РС, бр. 12 од 06. фебруара 2026. год.

УСКЛАЂЕНИ ИЗНОСИ накнада из члана 25д став 3, члана 32. став 3, члана 40. став 3, члана 45. став 1. тачка 3), члана 54. став 3, члана 64б став 2. тачка 4), члана 64ђ став 2. тачка 2) и члана 64з став 2. тачка 2) Закона о дувану	Сл. гласник РС, бр. 14 од 13. фебруара 2026. год.
---	---

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Ана Панчић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132